Milliyet
ÇOCUK
26 Haziran 1978 • Sayı 26 • 750 kuruş

bir çizgi-romanın tamamı

DENİZALTINDA 20.000 FERSAH

püskül ile çilli

EĞİTİCİ BİR ŞAKA MI? NEDEN OLMASIN.. AMA ÇİLLİ AYDIN BİR ÇOCUK DEĞİL.. GÖRECEKSİNİZ BU TÜR OYUNLARDAN HİÇ HOŞLANMIYOR...

OKURUN SESİ

Red Kit'in serüvenlerini çok seviyorum. Acaba onun yeni serüvenlerini yayımlayamaz mısınız?

Red Kit'in yeni serüvenlerini sizlerden gelen istekleri gözönünde bulundurarak yakında yayımlayacağız.

Derginizi çok seviyorum. Özellikle Pembe Panter'i çok seviyorum.

Sevgi Sarıca (Çorum)

Ülkeler Ansiklopedisi'ni çok seviyorum. Acaba o dizi bitince kitap olarak da çıkacak mı?

Anıl Kral (Afyon)

Derginize bayılıyorum. Sık sık yarışmalar olmasını istiyorum. Acaba İsmail Gülgeç "Ormangiller"i yeniden çizecek mi?

Müjdat Özkan (Salihli)

Milliyet Çocuk Dergisi'ni çok seviyorum. Acaba Püskül ile Çilli'nin serüvenlerini iki sayfaya çıkarabilir misiniz?

(Hesna Kısalar (İstanbul)

Ne yazık ki bu dileğinizi gerçekleştirmemiz olanaksız. Çünkü Püskül ile Çilli'nin serüvenleri birer sayfalık. Ancak, birleşince birer bütün oluşturuyorlar.

bizden size

Poster yayınını bu sayıda " Uzay Çocukları" ile sürdürüyoruz. Biliyorsunuz insanla bitkinin hayvanın bütünleştiği bu sevimli aile birinci sayımızdan beri yayımlanıyor. Bir yerde aralıksız yayımını sürdürdüğümüz tek dizimiz. İç sayfalarımızda, "Her Telden" köşemizde bu çizgi-romanın yaratıcısı Mıstık ile yaptığımız bir söyleşi var. Mıstık'la kendi yapıtları ve çizgi-romanlar üzerine konuştuk. Söyleşimizi ilgiyle okuyacağınızı umuyoruz.

● Bu sayımızda ünlü gülmece yazarlarımızdan Muzaffer İzgü'nün bir öyküsü de var. Özellikle çevre kirliliğinin, büyük kentlerimizde yoğunlaşan nüfus artışının ve trafik sorununun çoklaştığı günümüzde beyeni ile okuyacağınızı umduğumuz bir öykü bu...

● Dergimiz yazarlarından Mümtaz Zeki Taşkın'ın, ya da öteki adıyla "Taşkın Amca"nın aynı zamanda bir şair olduğunu biliyor muydunuz? İç sayfalarımızda şairin sizler için yazdığı şiirlerden bir bölümünü sunuyoruz.

● Bu sayıda bir yeniliğimiz daha var. Uzun süredir dergimiz sayfalarında görünmeyen ünlü sanatçı Müjdat Gezen Anadolu turnesinden döndü. "Çocuk Mizahı" adlı dizisini sürdürüyor.

Dünyanın en sevilen çocuk programı hangisi acaba? "Televizyon" sayfamız bu soruyu da yanıtlıyor. Çok uzun sürede ve büyük emeklerle hazırlanmış, bugüne dek çeşitli ödüller kazanmış bir diziyi sizlere getiriyor. Adı mı? İzin verirseniz onu açıklamayalım. Hep bir likte "Televizyon" sayfamızı açalım.

Haftaya buluşmak üzere, hepinize güzel ve güneşli günler dileriz.

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

1978 / Sayı 26

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset tesislerinde basılmıştır

26 Haziran 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık: 338 TL — Altı aylık: 169 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

atasözleri

Benim de aklıma takılan bir atasözü var:

"Dinsizin hakkından imansız gelir..."

Bu söz bana çok ters geliyor. İnsanın, kendinden güçlü olan biri tarafından zorla yola getirilmesi çok acayip bir şey... Oysa biz, isteyerek yaptığımız bir işte başarıya ulaşırız.

Bu atasözünü aşağıdaki biçimde değiştirmek istiyorum:

"Dinsizin hakkından tatlı söz gelir."

— **Dilek Berna Bayburt**
(İstanbul)

UZAY ÇOCUKLARI

KAYIP GEZEGEN

MISTIK

HER YAN BUZLARLA KAPLI... EKVATORA DOĞRU İNSEK.. BİR DE GÜNEŞİN AYDINLATTIĞI YERLERİ, GÜNDÜZ YÜZÜNÜ GÖRSEK...

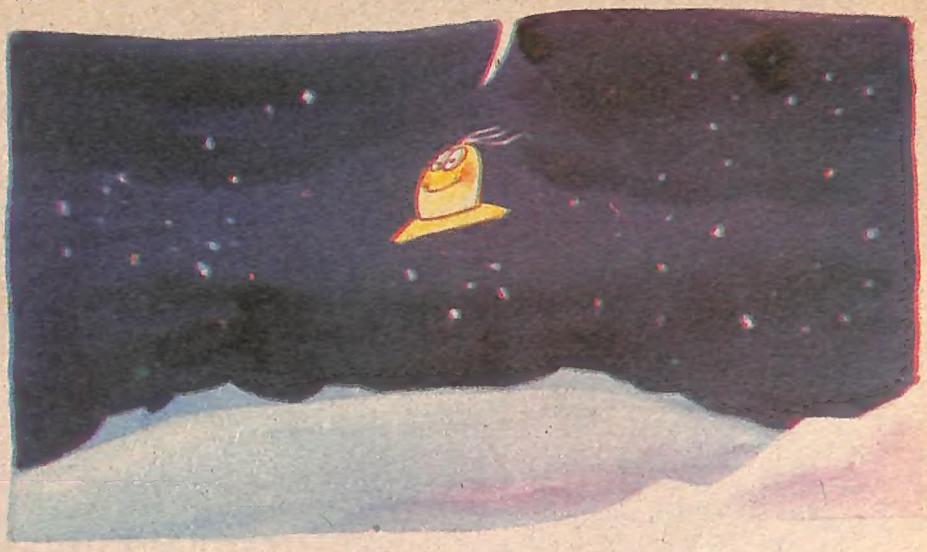

BU GEZEGENDE KARANLIKLAR EGEMEN BAYAN TOPRAK.. GÜNEŞİNİZ YOK...

NE? GÜNEŞİMİZ NEREDE?...

GÜNEŞ YOK BU GEZEGEN DE BAYAN TOPRAK.. BU YÜZDEN EKVATORDA KUTUPLAR GİBİ BUZLARLA KAPLI...

BU KARANLIK YER BİZİM GEZEGENİMİZ OLAMAZ...

BEN DE BÖYLE DEMİŞTİM. AMA NE YAZIK Kİ DOĞRU...

GÜNEŞİ VARDI GEZEGENİMİZİN...

DEMEK BİR MİLYON YIL ÖNCE BİR GÜNEŞİN ÇEVRESİNDE DOLAŞIYORDU GEZEGENİNİZ...

OYSA ŞİMDİ BAŞIBOŞ GÖK ADANIZIN BİLE DIŞINA ÇIKMIŞ...

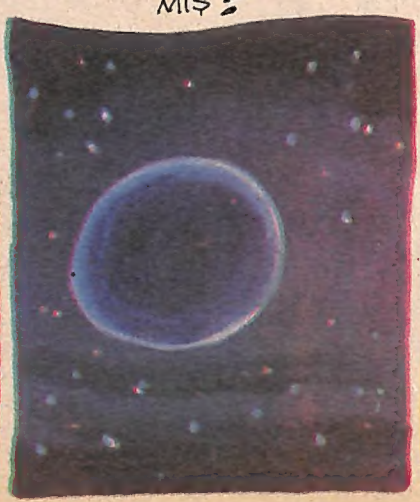

ANLATIR MISINIZ? BÖYLE ÖLÜ BİR GEZEGEN OLMADAN ÖNCE NASIL BİR YERDİ?...

ÇOK GÜZEL BİR DÜNYA GEZEGENİMİZ...

MASMAVİ DENİZLERİN ÇEVİRDİĞİ VERİMLİ KARA PARÇALARINDA YAŞIYORDUK BİZLER...

DENİZLER SAYISIZ ÇEŞİTTE BALIKLAR VE BAŞKA SU ALTI CANLILARIYLA DOLUYDU...

ÇEŞİTLİ BİTKİLERLE SÜSLENMİŞ KARA PARÇALARINI BİR ÇOK CANLI ZENGİNLEŞTİRİYORDU...

BU CANLILARIN EN AKILLILARI OLAN BİZ İNSANLARSA, GEZEGENİMİZİ PARÇALARA AYIRMIŞTIK... HER PARÇA TOPLUMUN ÜLKESİYDİ...

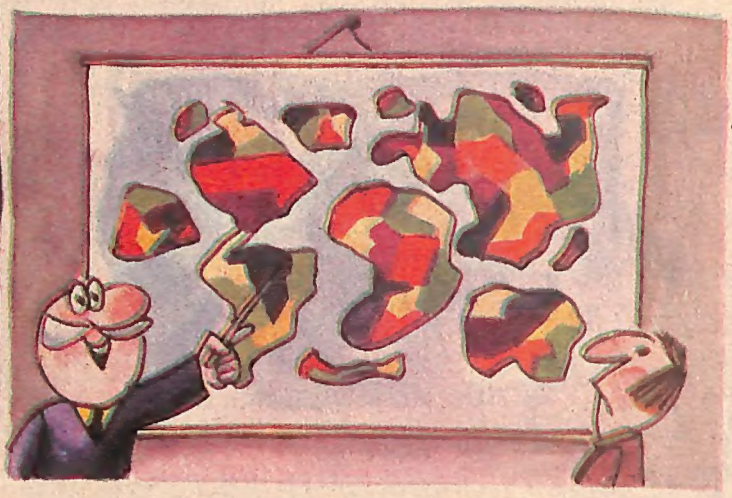

NE Kİ BU PARÇALARIN HEPSİNDE AYNI ÜRÜNLER YETİŞMİYORDU... KİMİ ÜLKE HAYVANCILIK...

KİMİ TARIM...

KİMİ DE MADENCİLİK V.B. İLERİYDİ, BU NEDENLE KENDİLERİNDE OLMAYANI ONLARDAN ALMAK ZORUNDAYDILAR...

OLANI OLMAYANLA DEĞİŞTİRMEYE "TİCARET" DENİYORDU... AMA BU ALIŞVERİŞTE HERKES DAHA AZINI VERİP, DAHA ÇOĞUNU, DEĞERLİSİNİ ALMAK İSTEDİĞİ İÇİN ANLAŞMAZLIKLAR DOĞUYORDU...

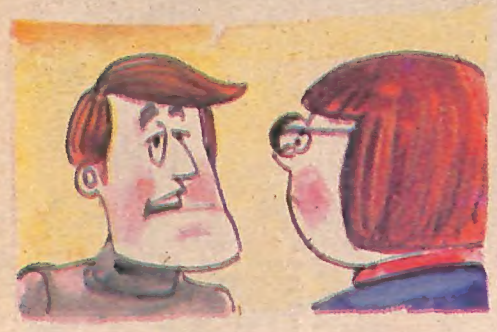

ÇOĞU KEZ KONUŞARAK ANLAŞAMADIKLARI İÇİN İŞ DÖĞÜŞE VARIRDI... BU YÜZDEN ÇIKAN KAVGALARA "SAVAŞ" DENİRDİ...

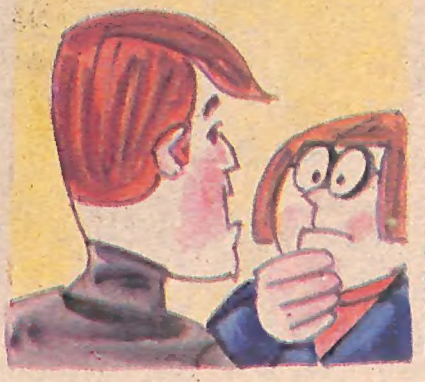

ÖNCELERİ SOPALARLA TAŞLARLA YAPILAN SAVAŞLAR....

UYGARLIK İLERLEDİKÇE DAHA GELİŞMİŞ SİLAHLARLA YAPILMAYA BAŞLANDI...

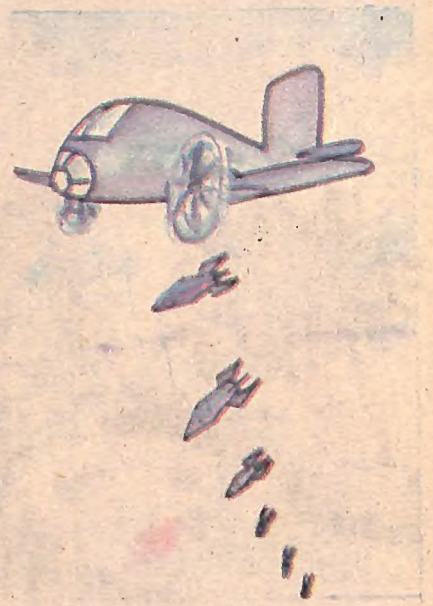

BU KAVGALARIN SONUNDA KİM YENERSE HAKLI, KİM YENİLİRSE HAKSIZ SAYILIRDI... HER TOPLUM ÖTEKİNDEN KORKTUĞU İÇİN GÜÇLÜ OLMAK ZORUNDAYDI...

BU YÜZDEN BİLİM ADAMLARI ZAMANLARINI DAHA GÜÇLÜ SİLAHLAR BULMAK İÇİN HARCIYORLARDI...

DAHA GÜÇLÜ SİLAH, DAHA ÇOK İNSAN ÖLDÜREN SİLAH DEMEKTİR...

SONUNDA İŞLER ÇIĞIRINDAN ÇIKTI... ÇÜNKÜ BİLİM ADAMLARI, BİR TEKİ BİR ÜLKEYİ BİRKAÇ DAKİKADA YOK EDEBİLECEK BOMBALAR YAPMIŞLARDI...

SON ANIMSADIĞIM BOMBA İSE...

NE DEDİNİZ BAYLAR? BU BOMBAYI DENEYECEK MİYİZ?

BEN DENENMESİNDEN YANAYIM...

HAYIR! BU BOMBA DENENMEMELİ.. ÇÜNKÜ BİR ANDA BÜTÜN ÜLKEYİ YOK EDEBİLİR...

İLK ATOM BOMBASI DENENMEDEN ÖNCE DE ZİNCİRLEME REAKSİYONDAN KORKULUYORDU!...

HIMM! EVET, ZİNCİRLEME REAKSİYON... GEZEGENDEKİ BÜTÜN ATOMLARIN DENGELERİNİN BOZULUP, BİR ANDA BÜTÜN GEZEGENİN ERİMESİNDEN KORKULMUŞTU.

AMA BİR ŞEY OLMADI!

EVET OLMADI. AMA BUNDAN SONRAKİ YENİ BİR DENEMEDE OLABİLİR!...

BU KADAR KORKMAYIN PROFÖSÖR.. DÜŞMANLARIMIZA ÜSTÜNLÜĞÜMÜZÜ GÖSTERMELİYİZ...

DEVAM EDECEK

BİR ÖYKÜ

BİZİM KÖYLÜ

MUZAFFER İZGÜ

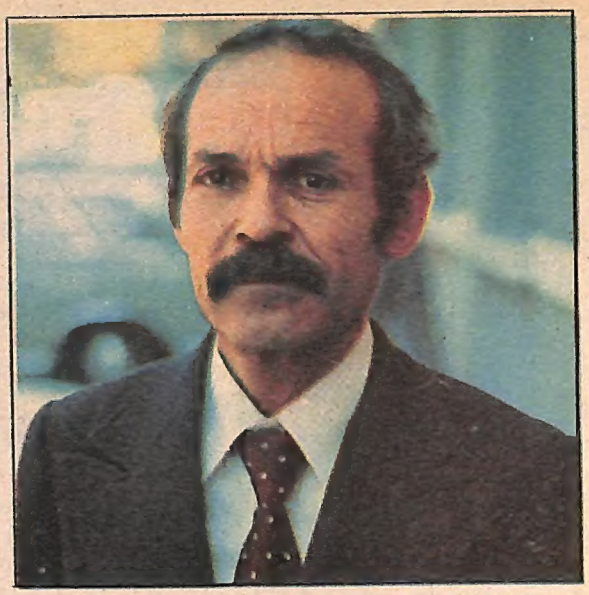

Adını "Bizim Köylü" koyduk. Bizim Köylü, iri kulaklı, tekerlek yüzlü bir çocuktu. Babası saçlarını her zaman traş ettirdiği için, iki kulağı iki yanda dimdik dururdu. Ama kulakları değil de ilk önce alnı çarpardı insanın gözüne. Pırıl pırıl ileriye doğru çıkık bir alnı vardı. Boyu mu bizim, denli. Yaşı mı, bizim denli. Adı mı? Adı Sefer. Ama biz ona "Bizim Köylü" diyorduk. Bakkalın yanındaki yıkık eve taşındılar. Öteki mahalleden değil, köyden taşındılar. Uzakça bir köymüş, iki dağın arasında. Öteden bakınca hiç göremezmişsin, yürürmüşsün, yürürmüşsün, bir de bakarmışsın ki ahacık köy burnunun dibinde. Ama öyle kolay değil, seni ilk kez köpekler karşılarmış, hem de nasıl köpekler, İri mi iri, yırtıcı mı yırtıcı.

— Bizim köyün köpekleri öyle iridir ki dana denli olur.

Sefer, böyle anlatmağa başlamıştı köylerini. Eklemişti:

— Ama ben şimdi gitsem, hangi köpeğe kuçu kuçu desem, hemen tanır bir şey yapmaz.

— Pekiyi, o zaman bize de bir şey yapmaz mı Sefer?

— Yapmaz, ben yanınızda olduktan sonra hiçbir şey yapmazlar. Koklarlar. Ama Cafer emminin köpeği için bir şey diyemem. Onun adı Kurtboğan. Bazan Cafer emmiye bile kızar.

Sefer'in babası köyde ustaymış, adı da Recep usta. Köyde ustaymış ama, kente gelince amele olmuş. Sefer de ilkokula gidiyor.

Yok yok Sefer değil, "Bizim Köylü".

— Haydi Bizim Köylü, zil saati yaklaşıyor.

Sefer'in elinde kocaman bir sopa. Yolda önüne bir şey çıkarsa onunla vuracakmış.

— Burası kent Bizim Köylü.

Sopasını bırakır, bizimle birlikte okula yürür.

— Ne yedin Bizim Köylü?

— Yumurta. Ama nerde bizim köyün yumurtaları?

— Daha mı iri?

— He. Hem iri, hem de lezzetli. Buranın yumurtaları su gibi. Benim bir çilli kızım vardı, nah yumruğum denli yumurtlardı. Beyazı kaymak, sarısı et. Tuzu ek, olsun sana ballı börek. Ama buranın yumurtası???

Kuşları da beğenmezdi Bizim Köylü. Ne kumrunun sesini, ne de cıvıl cıvıl öten serçelerin sesini.

— Bizim köyün kargalarının sesi bile güzeldir. Karga keman gibi öter, serçe türkü söyler... Kumrular da hu hu der.

— Pekiyi Bizim Köylü, sizin köyde portakal var mı?

— Ne yapayım ben portakalı? Bizim köyde nar olur kafam denli. Dişleri deve dişi, otursun yesin bir narı on kişi. Ceviz ağaçları var bizim köyde, minareden yüksek. Bunlar da ağaç mı?

Bizim Köylü'nün köyünün yeli bile başka.

— Öyle hızlı eser ki ben ona yel derim.

— Ya hava Bizim Köylü?

— Lavanta kokar.

— Burası?

— Toz, kömür, çamur...

Hep de içini çeker Bizim Köylü. Gözleri dalar, çok uzaklara bakar. Ders aralarında oturup konuşurken bizi nerelere götürmez ki?

— Su mu bu içtiğimiz?

— Ya ne Bizim Köylü?

— Siz bizim köyün pınarını görseniz bir. Üç gözden bileğim gibi akar. Kışın sıcacık, iç içebildiğin denli, yazın buz gibi serinle, serinleyebildiğin denli. Tee dağdan gelir. Kar sularına, kekik kokuları siner. Arif emmi çam ağacından bardak oyar, pınarın yanına koyar. O bardaktan içince bir de çam kokusu karışır ki suya, o zaman gazoz ne ki?

— Sen az önce öğretmene verdiğimiz nergisin de kokusunu sevmedin galiba Bizim Köylü?

— I ıh... O da nergis mi? Bizim Köyün nergisleri menekşe kokar, sümbül kokar. Bir çiçekte üç çiçek kokar. Sümbül niyetine kokla sümbül, menekşe niyetine kokla menekşe, ama bil ki nergis...

Oturduğumuz apartmanları da beğenmez Bizim Köylü.

— Sizin köyün evleri bunlardan güzel mi Bizim Köylü?

— He ya. Bahçesi var. Bahçesinde soğan ekili, sarımsak ekili. Marul da var.

— E bizim de balkonumuz var.

— Balkonda taş var. Ama bahçede badem ağaçları var, erik ağaçları var. Bizim köyün erikleri aha ceviz gibi olur İçi süt beyaz... Bademleri...

— Yemyeşil mi?

— Çimen yeşili.

— Eee ya çarşı ekmeği Bizim Köylü?

— Siz hiç tandır ekmeği yediniz mi? Anam bi yapsa da yeseniz. Ama buradaki evde tandır yok ki. Ocak bile yok.

— Soba var?

Bizim Köylü burun kıvırır, "Soda da neymiş?" der gibi. Anlatır, alır götürür bizi köydeki ocaklarının başına.

— Anam odunları çatar. Bir yanar hayıt odunları çıtır çıtır. Hava acık da karaysa, bulutlar havada dolanıyorsa, o zaman alevleri görün siz. Bir ocak kırmızı dil. Diller çıkar çıkar batar, duvarlarda gölgeler oynar. Bir de yağmur başlarsa tıpır tıpır, oh ocak çıtır çıtır. Anam da döşeği serdi mi ocağın yanına, yorganı da attı mı üstüme, uyu uyuduğun denli, fışır fışır, fışır da fışır...

— Ama televizyon yok Bizim Köylü?

— Bizim köyde komşular var. Siz burada hiç komşuya gitmiyorsunuz ki. Çocuklar bir araya gelip başladık mı beştaşa, tek mi çift miye, ardından bir de başladık mı "Çeşmenin başında kuşlar ötüyor" türküsünü söylemeye, ahacık televizyon işte. Hele hele tombalaklar atmağa başladık mı hasırın üzerinde, yaa...

Ya sokak???

Oyun oynadığımız sokak?

— Bu da oyun yeri mi? Bizim köyde ahacık ben diyeyim te ordan oraya, sen de, tee o yandan buraya, kocaman alan. Koş, top oyna, birdirbir oyna, hopla, zıpla. Korkma, cam kırılmaz, komşu kavga çıkarmaz. Uçurtmaya ip yetişmez, bağır çığır kimse ilişmez. Ah bizim köy ah...

Kentin hiçbir şeyini, ama hiçbir şeyini beğendiremiyorduk Bizim Köylü'ye. Ne akasya ağaçlarını beğeniyordu, ne istasyon alanını. Caddelere kızıyordu, vızır vızır durmadan araçlar geçiyor diye.

— Ne at, ne de eşek yürür burada, diyordu.

Eşeklerini anlatıyordu, ağzının yanı kapkaraymış bir güzel eşek, adı da varmış Kürük. Kürük çok akıllı hayvanmış, değirmenin yolunu da bilirmiş, ormanın yolunu da. Uyu üzerinde, alsın getirsin seni değirmenden eve, ormandan eve.

Ama ya burda?

— Burda dellenir iki günde. Anırır, çifte atar, otobüslerle yarışa kalkar.

Bazan saatlerce bizi ağzına baktırırdı. Ama sonunda ağlardı.

— Şimdi Yarıkkaya'nın orada olam, İhsan yanımda olsa, Bekir yanımda olsa, derdi.

— Pekiyi, biz arkadaşın değil miyiz Bizim Köylü?

Sümüğünü çeker, evet anlamında başını sallardı.

O yaz, hepimizi çağırdı köyüne. Anası köye gidecekmiş, cevizleri toplayacakmış. İşte o günler Bizim Köylü coştu da coştu.

— Sen de gel!

— Sen de gel, diyordu tüm arkadaşlarına.

Günleri bir bir sayıyordu:

— Cumaya dört gün kaldı... Üç gün kaldı, iki gün kaldı... Bir gün kaldı. Yarın erkenden gidiyoruz anamla.

Yalvarıyordu bize:

— Hiç olmazsa biriniz gelin, görün bizim köyü, diye.

Annelerimiz, babalarımız izin vermezlerdi ki.

Sabah toplandık bizim Köylü'nün evinin önüne. O zaman bile yalvarıyordu bize:

— Hadi, bi koşu gidin, izin alın ananızdan, babanızdan, diyordu.

Bizim Köylü'nün elinde kocaman bi bohça vardı. Köşe başına dek bize hep el salladı:

— Hadi gelin, diye.

Gitti Bizim Köylü. Gelmedi. Ninesinin yanında kalacakmış, okullar açılınca gelecekmiş... Anasıyla haber iletmiş biz arkadaşlarına...

TANDIR EKMEĞİ GETİRECEKMİŞ...

UZAYLI ÇOCUK CİCİ KUŞ'TAN DÜNYA ÇOCUKLARINA ŞİİRLER – 1

KENDİMİ TANITIRIM

Dün Neptün'den atlıyordum
Bir sıçrayışta Mars'a
Bir ayağım Neptün'de
Bir ayağım Mars'da
Öyle kalmışım apışık.
Annem Cicikuş düşersin
Mavi kanın akar, dedi,
Dünyalı çocukların avuçlarına.
Bir yumak gibi dönüyordu
Boşluklarda kapkara bir şey
Annem ora dünya, dedi
Baban bir gün oraya gidecek.
Şimdi uzay ormanında.
Uzay kuşu vuracak
Kızartacağım sana.
Baba baba nolur benimşiirimi de götür
Uzay çocuğundan dünya çocuğuna
Salıncak yapacağım
Mars'dan Neptün'e
Ayaklarımı uzatacağım dünyanın üstüne
Sallanacağım sallanacağım.

GECELAMBAM AY

Annem güneş ateşinde piliç kızartır
Babam oklarına geçirir
Uzay bıldırcınlarını uzatır güneşe
Şıpır şıpır yağları damlar dünya boşluğuna
Annem hava kararınca
Ayı koparır boşluktan
Asar yatağımın baş ucuna.

MÜMTAZ ZEKİ TAŞKIN

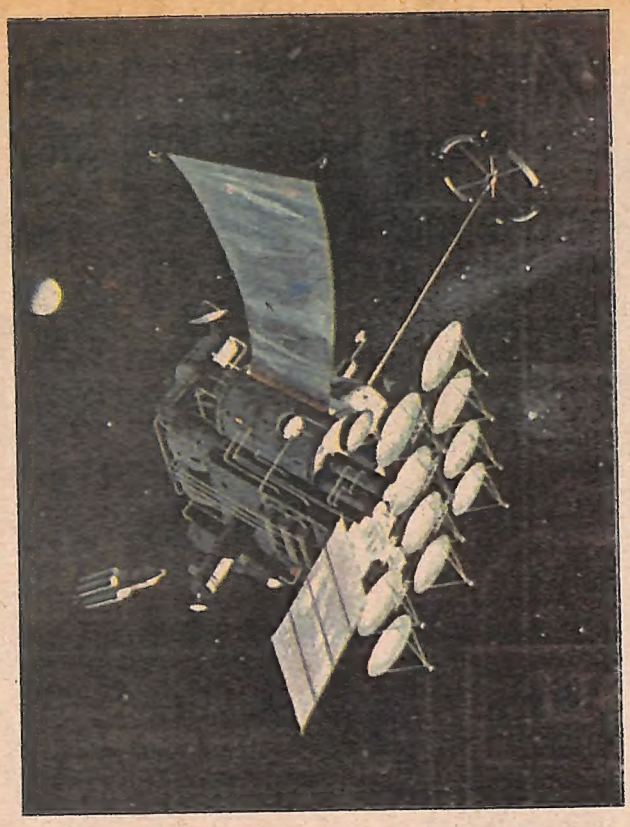

"L 5" uzay istasyonunun temsili bir resmi. Yukarıda görülen uzun borular dünyayla haberleşmek için kullanılıyor...

Geleceğin uzay istasyonlarında her şey düşünülmüş...

UZAYDA İSTASYON

Uzaya ilk roketler gönderileli on yıldan fazla bir süreyi geçti. Önceleri boş olarak yollanan bu roketlere sonradan hayvanlar kondu. Sovyetler Birliği içinde insan taşıyan ilk roketi uzaya fırlattı. Yuri Gagarin adında bir astronot bulunuyordu bu geminin içinde. Yıllar geçtikçe çalışmalar da ilerledi. 1972 yılında Amerikalılar Ay'a ilk insanı gönderdiler. Neil Armstrong ile Edwin Aldrin adlarındaki bu astronotlar gezegene ülkelerinin bayraklarını diktiler. Şimdilerde yeni bir tasarı üzerinde çalışılıyor. "Uzay İstasyonları" adını taşıyan bu tasarı, uzayda yeni yerleşim bölgelerini kurmayı amaçlıyor. Bu amaçla şimdiden bir çok uzay gemisi çalışmalar yapmak, yaşam koşullarını incelemek için uzaya yollandı. "Peki", diyeceksiniz... "Dünyada yer mi kalmadı? İnsanlar neden uzayda yerleşmeye gerek duyuyorlar?" Yanıtlayalım:

Yaşlı dünyamız bir çok sorunlarla dolu. Örneğin açlığı ele alalım. Bugün geri kalmış ülkelerde yaşayan insanlar bu tehlikeyle karşı karşıya. Önlem alınmazsa bu insanların çoğu yaşamlarını yitirecekler. Tabii doğal kaynakların tükenmesi de bu soruna etki ediyor. Plansız nüfus artışı da...

Sorunlar saymakla bitmiyor. Çevre kirliliği, trafik de hep bunların içinde. Bu gibi sorunlardan bunalan insanlar geleceğe yönelik çalışmalar yapıyorlar. Tasarlanan uzay istasyonlarında her şey düşünülmüş. İnsanın gereksinim duyacağı her şey var. Örneğin filim seyretmekten mi hoşlanıyorsunuz? O halde gelin sizi sinema salonuna götürelim. Dilediğiniz filmi seyredin. Konser mi seviyorsunuz? Dünyadaki sevilen sanatçıların şarkıları bantlara çekilmiş bir biçimde bizleri televizyonda bekliyor. Ev hanımları da unutulmamış. Onlar da dünya yaptıkları işlerin bir benzerlerini uzay istasyonlarında yapacaklar. Çarşı mı? Hepsi düşünülmüş. Yalnız dünyada yaptıkları alışverişlerin aynısını istasyonlarda yapamayacaklar. Örneğin bir kilo domates ile yeşil biber alamayacaklar. Vitamin hapları bu işi görecek. Karnımız acıktığı zaman bu haplardan bir tane alacağız. Yemek sorunumuz çözümlenecek.

Amerikalıların "L 5" adını verdikleri bu uzay istasyonu ayın yörüngesine yerleştirilecek. Televizyon aracılığı ile de dünyayla haberleşmesi sağlanacak. İstasyonda şimdilik 10,000 kişinin ya-

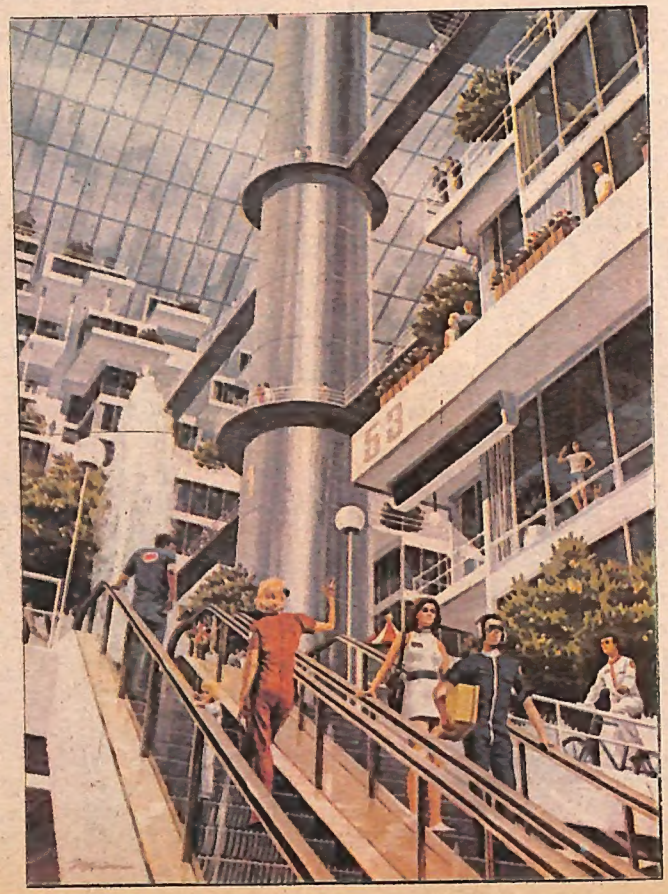

Ev hanımları çarşılarda dolaşırken yorulmayacaklar. "Yürüyen merdivenler" onların bu sorununu da çözümleyecek...

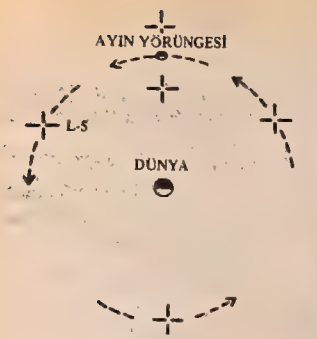

"L 5" uzay istasyonunun bir çizimi. İstasyon görüldüğü gibi Ay'ın çevresinde bir yörüngeye oturtuluyor.

şaması planlanmış. Yerçekimi de "Torus" adı verilen dev bir tüple sağlanmış. Biliyorsunuz uzayda hava yok. Yerçekimi de... İnsanların ve eşyaların ağırlığı uzayda yokoluyor. Herkes bir tüy kadar hafif oluyor. Havalarda uçabiliyor. Bunu önlemek için yerçekimi yaratılmış. İnsanların dünyada olduğu gibi rahatça dolaşması düşünülmüş.

"L 5" uzay istasyonunda bilim adamları için çeşitli teknik gereçler de var. Uzaybilimcileri bu araçlarla uzayı gözleyecekler. Gizlerini araştıracaklar. Onların çalışmaları dünyamıza da yararlı olacak. Örneğin dünyamızdaki hava koşullarının incelenmesi, fırtınaların ve kötü hava koşullarının yarattığı doğal yıkımların önceden bilinmesi, hep bu uzay istasyonunun yardımıyla olacak...

Bilim adamları elde ettikleri bu verileri kitaplıklarda saklayacaklar. Ama kitaplık denince sakın çevremizde gördüğümüz kitaplıklar gelmesin. Uzayda her şeyin kolayı düşünülmüş. Veriler bilgisayarlar aracılığıyla saklanıyor. Her konunun bir bantı var. Bu bantlar günümüzde çarşılarda satılan kasetlerin bir benzerleri. Yalnız biraz daha büyük. Böylece sayfalarca tutabilecek bilgiler küçücük bir bantın içinde saklanabiliyor. İstenildiğinde de yine bilgisayarlar aracılığıyla okunuyor. Kısaca istasyonlardaki tüm yaşamı bilgisayarlar düzenliyor.

"L 5" geleceğe dönük yararlı bir tasarı. İnsanlara uzayda yeni yerleşim bölgelerini kurmayı tasarlıyor. Umarız bilim adamlarının bu tasarıları kısa sürede gerçekleşir. Baksanıza bu gidişle dünyamızda petrol bile kalmayacak. Veriler eldeki petrolün ancak yirmi yıl dayanabileceğini söylüyor. Uzmanlar yeni yeni enerji kaynakları arıyor. Büyük bir olasılıkla bu istasyonlarda bu enerjiler kullanılacak. Ne dersiniz? "L 5" yakın bir gelecekte gerçek olamaz mı?

Uzay istasyonuna bir gemi yanaşıyor. Dünyadan çeşitli gereçleri yanında getirmiş. İstasyondaki bilim adamlarının bulgularını da dünyadaki meslektaşlarına iletecek...

PEMBE PANTER

UZAYDAN GELEN YABANCI

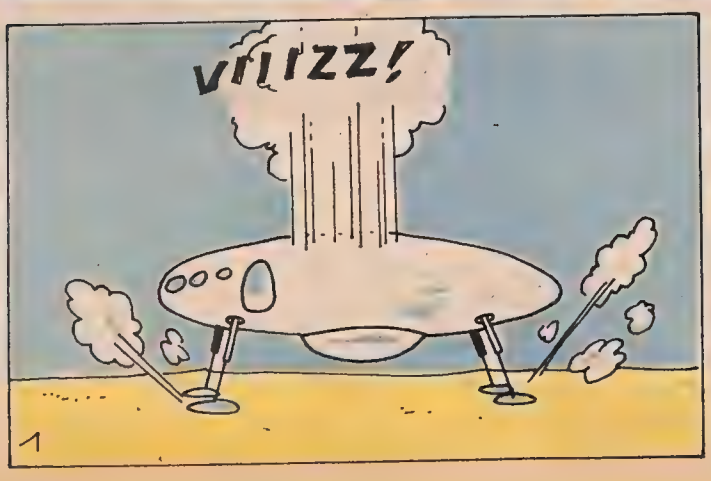

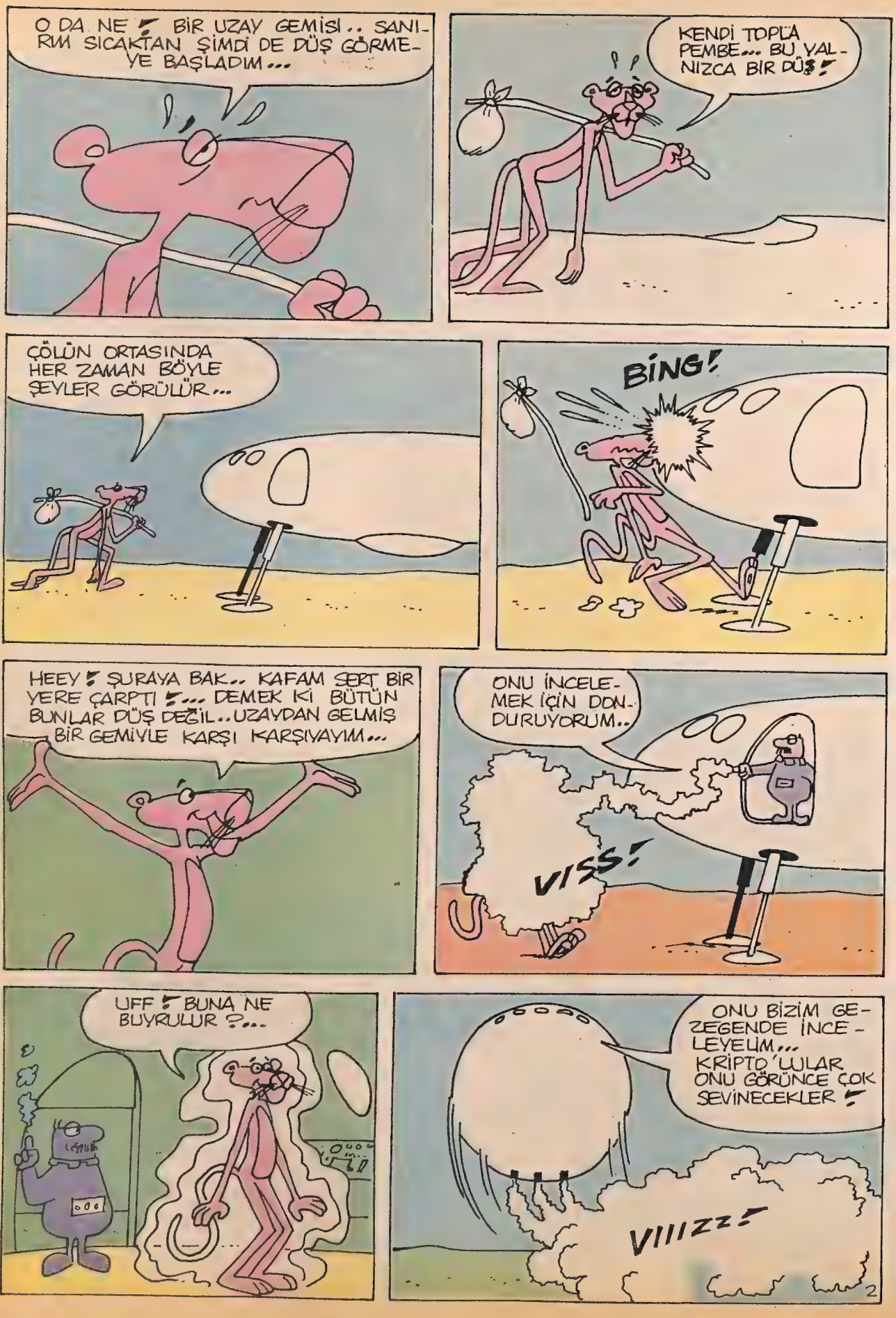
O DA NE ! BİR UZAY GEMİSİ.. SANIRIM SICAKTAN ŞİMDİ DE DÜŞ GÖRMEYE BAŞLADIM...
KENDİ TOPLA PEMBE... BU YALNIZCA BİR DÜŞ !
ÇÖLÜN ORTASINDA HER ZAMAN BÖYLE ŞEYLER GÖRÜLÜR...
BİNG!
HEEY ! ŞURAYA BAK.. KAFAM SERT BİR YERE ÇARPTI !... DEMEK Kİ BÜTÜN BUNLAR DÜŞ DEĞİL..UZAYDAN GELMİŞ BİR GEMİYLE KARŞI KARŞIYAYIM...
ONU İNCELEMEK İÇİN DONDURUYORUM..
VISS!
UFF ! BUNA NE BUYRULUR ?...
ONU BİZİM GEZEGENDE İNCELEYELİM... KRİPTO'LULAR ONU GÖRÜNCE ÇOK SEVİNECEKLER !
VIIIZZ!
2

AZ SONRA

UMARIM BENİ İNCELEMEDEN ÖNCE, BANA YİYECEK BİR ŞEYLER VERİRLER... KARNIM ÇOK ACIKTI DA...

AYNI ZAMANDA ÇOK SUSADIM...

ÖZÜR DİLERİM AMA SENİ İNCELEMEDEN YEMEK YEMİYECEKSİN.. BİLİM ADAMLARI BÖYLE SÖYLEDİ.. HEM BİZİM GEZEGENDE HAFTADA BİR KEZ YEMEK YENİR...

ŞÖYLE NAR GİBİ KIZARMIŞ BİR PİLİÇ VE YANINDA PATATES KIZARTMASI OLSA...

HAFTADA BİR KEZ YEMEK Mİ ?

DÜŞÜNCEMİ DEĞİŞTİRDİM... ÇABUK BENİ BU TENEKE KUTUSUNDAN ÇIKARTIN!

UMARIM BU DÜĞMEYE BASINCA KAPI AÇILIR...

ONA SAKIN DOKUNMA..

BEN DIŞARI ÇIKIYORUM...

DELİRDİN Mİ SEN ? IŞIK HIZININ ÜZERİNDE BİR HIZLA YOLCULUK EDİYORUZ

OLSUN BEN.....

İMDAAT !

3

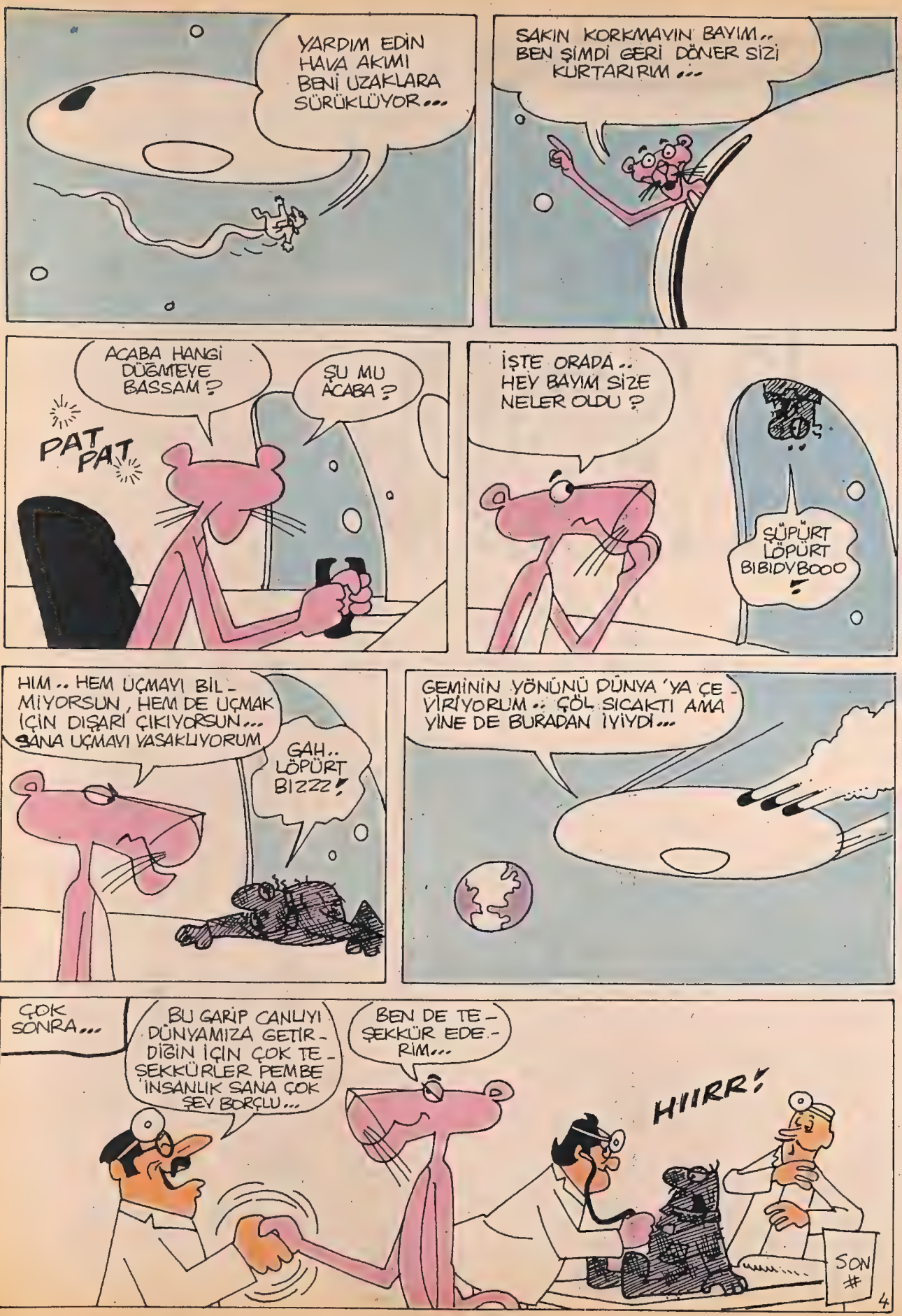
YARDIM EDİN HAVA AKIMI BENİ UZAKLARA SÜRÜKLÜYOR...
SAKIN KORKMAYIN BAYIM.. BEN ŞİMDİ GERİ DÖNER SİZİ KURTARIRIM...
ACABA HANGİ DÜĞMEYE BASSAM?
ŞU MU ACABA?
PAT PAT
İŞTE ORADA.. HEY BAYIM SİZE NELER OLDU?
ŞÜPÜRT LÖPÜRT BIBIDYBOOO
HIM.. HEM UÇMAYI BİLMİYORSUN, HEM DE UÇMAK İÇİN DIŞARI ÇIKIYORSUN... SANA UÇMAYI YASAKLIYORUM
GAH.. LÖPÜRT BIZZZ!
GEMİNİN YÖNÜNÜ DÜNYA'YA ÇEVİRİYORUM.. ÇÖL SICAKTI AMA YİNE DE BURADAN İYİYDİ...
ÇOK SONRA...
BU GARİP CANLIYI DÜNYAMIZA GETİRDİĞİN İÇİN ÇOK TEŞEKKÜRLER PEMBE İNSANLIK SANA ÇOK ŞEY BORÇLU...
BEN DE TEŞEKKÜR EDERİM...
HIIRR!
SON #
4

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GOSCINNY

Resimler: SEMPE

PITIRCIK BİR KÖPEK BULUYOR

21. sayımızda başladığımız bu yazı dizisini, Pıtırcık'ın yeni bir serüveniyle sürdürüyoruz... "Red Kit" yazarı Goscinny'nin yarattığı ve dilimize Vivet Kanetti'nin çevirdiği bu diziye, Pıtırcık'ın, arkadaşları Lüplüp, Toraman, Tıngır, Çarpım, Gümüş, Dalgacı ve ötekilerinin yeni serüvenleriyle devam edeceğiz...

Okul çıkışı, bir köpeğin peşine takıldım. Kimsesiz bir köpeciğe benziyordu, zavallı, yanında kimse yoktu; içim sızladı. "Bir dost edinmek kimbilir ne hoşuna gider" diye düşündüm, güç bela köpeği yakalayabildim. Köpek, benimle gelmeye pek meraklı görünmüyordu, kuşkulanıyordu herhalde, ben de ona çukulatalı sandviçimin yarısını verdim, kuyruğunu salladı, sonra ona, geçen perşembe gördüğüm polisli filmdeki gibi Reks adını taktım.

Reks, sandviçi Lüplüp kadar çabuk yedikten sonra, hiç ses etmeden benimle geldi. Annemle babam, Reks'i görünce kimbilir ne kadar sevineceklerdi. Bir sürü numara öğretmeyi düşünüyordum. Reks'e, evin bekçisi olacaktı, haydutları yakalamam için bana yardım edecekti, tıpkı geçen perşembe günkü filmdeki gibi.

Eve vardığımda, sıkı durun, eminim çok şaşıracaksınız, annem Reks'i görünce pek sevinmedi, hatta diyebilirim ki hiç sevinmedi. Ama bu, biraz da Reks'in suçuydu. Salona girdik, annem geldi, beni öptü, okulda herşeyin iyi gidip gitmediğini, uslu durup durmadığını sordu, sonra Reks'i gördü, bağırmaya koyuldu, "Nereden buldun bu hayvanı" diye. Ben, Reks'in zavallı bir köpek olduğunu, haydutları yakalamam için bana yardım edeceğini anlatmaya başladım, ama Reks rahat duracağına koltuğa sıçradı, yastığı parçalamaya koyuldu. Hani babamın, konuk olmadığı zamanlar oturmaya hakkı olmadığı koltuk var ya, işte onun yastığını!

Annem, bağırmasını sürdürdü, eve hayvan getirmemi daha önce bana yasak ettiğini (doğru, eve ufacık bir fare getirdiğimde, annem böyle bir yasak çıkarmıştı), bunun çok tehlikeli bir iş olduğunu, köpek kuduzsa hepimizi ısıracağını, hep birlikte kuduracağımızı, onu şimdi süpürgeyle dışarı atacağını, Reks'i sokağa götürmem için bana sadece bir dakika verdiğini söyledi.

Reks'i, yastığı bırakmaya çok zor ikna edebildim, yine de yastığın bir parçası dişlerinin arasında kaldı, bundan ne gibi bir zevk aldığını hiç anlayamıyorum. Sonra, onu kollarıma alıp, bahçeye çıktım. Canım çok ağlamak istiyordu, ben de ağlayıverdim, Reks de üzgün müydü, pek bilemiyeceğim, çünkü o yastık parçalarını tükürmeye çalışıyordu.

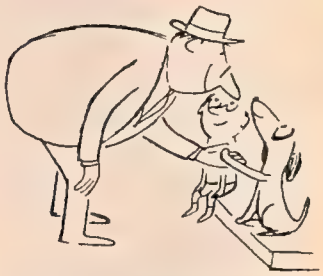

Babam, ikimizi de kapının önünde buldu, ben ağlıyordum, Reks tükürüyordu. "Hayrola? Ne oluyor burada?" diye sordu. Ben, babama, annemin Reks'i istemediğini, Reks'in ise dostum olduğunu, benim de Reks'in tek dostu olduğumu, bir sürü haydut bulmam için bana yardımı edeceğini, ona ne numaralar öğretmeyi düşündüğümü, çok mutsuz olduğumu anlattım, sonra yine ağlamaya koyuldum, o sırada Reks, arka ayağıyla kulağını kaşıyordu, bunu bir keresinde okulda denedik, sadece çok uzun bacakları olan Dırdır başardı, çünkü bu çok zor bir iştir.

Babam saçımı okşadı, sonra annemin haklı olduğunu, eve köpek getirmenin çok tehlikeli olduğunu, eğer hastaysa ve bizi ısırırsa, sonra hadi bakalım, hepimizin salya döküp kuduracağını, ilerde okulda öğreneceğim gibi, insanlığın kurtarıcılarından biri olan Pasteur'ün bu hastalık için bir ilaç bulduğunu ve kuduzun tedavi olunabileceğini ama iğnenin çok acıttığını söyledi. Baba-

ma, Reks'in hasta filan olmadığını, yemek yemeyi sevdiğini, çok da akıllı olduğunu söyledim. Babam, şöyle bir baktı Reks'e, bana da zaten yaptığı gibi Reks'in başını kaşıdı, "Gerçekten de sağlıklı görünüyor bu köpek" dedi, Reks de, onun elini yalamaya koyuldu. Bu, babamın çok hoşuna gitti, "Ne tatlı şey" dedi. Sonra öteki elini uzattı "Elini, elini ver, hadi bakiim, ver elini" dedi. Reks, elini uzattı, sonra yine babamın elini yaladı, sonra kulağını kaşıdı, bayağı çaba harcıyordu Reks. Babam gülüyordu. Sonra bana, "Peki, sen beni burada bekle, anneni kandırmaya bakiim" dedi, eve girdi. Ne esaslı adamdır şu babam. Babam annemi kandırmaya çalışırken, ben de Reks'le oynuyordum. Reks, cilveler yapmaya başladı, yanımda yiyecek hiç bir şey yoktu, bu sefer yine kulağını kaşımaya koyuldu, ne numaracı şey şu Reks!

Babam, evden pek keyifsiz geldi. Yanıma oturdu, başımı kaşıdı, annemin, özel likle koltuk olayından sonra, Reks'i eve almaya hiç yanaşmadığını söyledi. Tam ağlamaya koyuluyordum, aklıma bir şey geldi, "Annem Reks'i eve almak istemezse, biz de onu bahçede tutarız, ha?" dedim. Babam bir süre düşündü, sonra bunun parlak bir fikir olduğunu söyledi, Reks'in kimseye zararı dokunmazdı bahçede, bu yüzden ona hemen bir kulübe yapmaya karar verdik. Ben, babamın boynuna atıldım.

Gittik, mahzenden tahtalar getirdik, babam da aletlerini aldı. Reks, begonyaları yemeye koyuldu, ama bu koltuk kadar önemli bir olay değildi, çünkü begonyalarımız koltuklarımızdan çoktur.

Babam, tahtaları seçmeye başladı. "Göreceksin, müthiş bir kulübe yapacağız ona, dedi. Tam bir saray!" Sonra ben, "Ona bir sürü,

bir sürü numaralar öğreteceğiz, evimizi bekleyecek!" dedim. "Evet," dedi babam, "Sivrikulak gibi çağrısız konuklarımızı kovması için eğiteceğiz onu." Sivrikulak komşumuzdur. Babamla, durmadan birbirlerine oyunlar yaparlar. Ne güzel eğleniyorduk, Reks, babam ve ben! Babam, birden bağırmaya başlayınc, keyfimiz biraz kaçtı, çünkü çekiçle parmağına vurmuştu, annem kapıya çıktı, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu. Ben, Reks'i bahçede tutmaya karar verdiğimizi, burada koltuk moltuk olmadığını, babamın Reks'e bir kulübe yaptığını ve ona, Sivrikulağı ısırıp kudurtmasını öğreteceğini söyledim. Babam, ağzını hiç açmıyordu, anneme bakarak parmağını emiyordu yalnız. Annem, hiç memnun görünmüyordu. Katiiiyyen bu hayvanı eve istemediğini, eyvah, bir de şu begonyalara bakmamızı söyledi! Reks başını kaldırdı, kuyruğunu sallıya sallıya anneme yaklaştı, sonra da cilvelerine başladı. Annem, önce şöyle bir baktı Reks'e, sonra yere çömeldi, Reks'in başını okşadı. Reks, annemin elini yalarken, bahçenin zili çaldı.

Babam kapıyı açtı, bir bey girdi içeri. Reks'e baktı. "Ah Kiki, buldum seni. Aramadığım yer kalmadı!" dedi. "Ne oluyor, ne istiyorsunuz?" diye sordu babam. "Ne mi istiyorum? Köpeğimi istiyorum efendim!"dedi adam. "Onu gezdiriyordum, birden elimden kaçtı, çocuğun biri onu buraya getirdi, dediler."O, Kiki değil Reks", dedim. "Birlikte, perşembe günkü filmdeki gibi haydutları yakalayacağız, sonra Reks'i eğitip Sivrikulak'a şakalar hazırlayacağız!" Ama Reks, pek keyifli görünüyordu, hemen adamın kucağına atladı. "Bu köpeğin size ait olduğuna nasıl inanabilirim? Yitik bir köpek bu!" dedi babam. "Ya tasması?" diye yanıtladı adam. "Tasmayı görmediniz mi? Üstünde J.J.T. diye adım, hem de adresim var. Şeytan diyor, bir şikayet et şunları da, görsünler günlerini. Allah allah, bak sen! Gel, zavallı Kiki'ciğim!"

Şaştık kaldık, sonra, annem ağlamaya koyuldu. Babam onu teselli etti, ona, yakında başka bir köpek getireceğine söz verdi.

TEMEL REİS

İYİ ŞEYLER

KABASAKAL'A VURMAYI BIRAKMALISIN!

SEN NEDEN MUTFAĞA GİDİP İŞLERİNLE UĞRAŞMIYORSUN? ÖRNEĞİN PASTA YAPABİLİRSİN...

ONU GÖRÜNCE SİNİRLENMEMELİSİN..

KABASAKALI PATAKLAMAYA BAYILIYORUM

HAYIR! BU İYİ BİR ŞEY DEĞİL...

ONUNLA KAVGA ETMEYİ DÜŞÜNMEMELİSİN!...

!

?

!

"ONU SEVİYORUM. EN İYİ ARKADAŞIM ODUR" GİBİ GÜZEL ŞEYLER DÜŞÜNMELİSİN...

?

BAK İŞTE KABASAKAL GELİYOR.. SÖYLEDİKLERİMİ UNUTMA.. ONUNLA İYİ GEÇİNMEYE ÇALIŞ...

ÇALIŞACAĞIM..

SİNİRLENMEYECEĞİM...

MERHABA GÜZELİM.. BU DENİZCİ BOZUNTUSUNU NEREDEN BULDUN?

HA!

HA!

İYİ GÜNLER KABASAKAL

!

GÜÜM

ONUN İÇİN İYİ ŞEYLER DÜŞÜNDÜM..

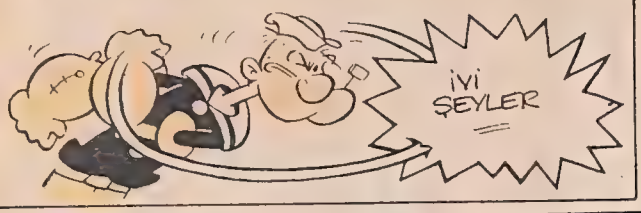

İÇİMDEN SURATINA YUMRUK ATMAK GELİYORDU... BEN DE BU GÜZEL DÜŞÜNCEYE UYARAK ONA YUMRUK ATTIM!...

?

?

?

BUD SAGENDORF 5-14

Jules Verne

DENİZALTINDA 20.000 FERSAH

Jules Verne

Jules Verne, 8 Şubat 1828'de Fransa'nın Nantes kentinde doğdu. Babası avukattı. Oğlunun da kendisi gibi avukat olmasını istiyordu; ama Jules başka ülkelere gitmek, değişik insanlar, çevreler görmek istiyordu. On bir yaşındayken evden kaçtı, gizlice bir gemiye bindi. İlk limanda yakalanarak babasının yanına gönderildi.

Jules, ister istemez hukuk öğrenimi görmeye başladı. Paris'e gitti. Orada tiyatro oyunları yazdı. Çağın ünlü yazarı Alexandre Dumas Pere ile tanıştı. Dumas, ona bir tiyatroda iş buldu.

Jules Verne, artık kendini yazarlığa vermişti. İki kızı olan genç bir dulla evlendi. İlk kitabı olan "Balonda Beş Hafta"yı 1863'de yayımlattı. Kitabın kazandığı başarı üzerine, ardarda romanlar yazmaya koyuldu. Kırk yıl içinde altmışın üzerinde roman ve bir çok öykü yazdı.

Romanlarının en ünlüleri şunlardır: Dünyanın Merkezine Yolculuk (1864), Kaptan Grant'ın Çocukları (1868), Deniz Altında 20,000 Fersah (1870), Seksen Günde Dünya Yolculuğu (1873), Michael Strogoff (1876), Dünyanın Sonundaki Deniz Feneri (1905).

Jules Verne, yine Fransa'da, Amiens'de, 24 Mart 1905'de öldü. Bir süre sonra Nantes'a büyük bir heykeli dikildi.

BAHSE GİRERİM Kİ BU, HİÇ BİLİNMEYEN BİR DENİZ CANAVARIDIR.
BİR AY İÇİNDE BU ÜÇÜNCÜ KEZ. GÜNEYDE DE BAZI GEMİLER GÖRMÜŞ ONU...

BU KONU BÜTÜN ÜLKELERDE TARTIŞILMAYA BAŞLANDI VE AMERİKA'DA BİR KONFERANSTA...
BANA KALIRSA BU "CANAVAR", BİR KAYADAN BAŞKA BİR ŞEY DEĞİL...
YA DA BİLİNMEYEN BİR BALİNA TÜRÜ...

1867 YILINDA, NORAVİAN GEMİSİ BİR GÜN BU CANAVARCA SARSILDI. GEMİCİLER, YALNIZCA BİR BURGAÇ GÖREBİLDİLER...
BAKIN, BAKIN..

BİR AY SONRA, "SCOTİA" ADLI İNGİLİZ YOLCU GEMİSİNDE
SAKİN OLUN! BATMAYIZ. BU GEMİ SU SIZDIRMAZ
BATIYORUZ KAPTAN! BİR ŞEYE ÇARPTIK!

GEMİ ZAR ZOR LİVERPOOL'A VARDI...
BU "CANAVAR" TAHTALARI RAHATLIKLA DELEBİLİR.

KAMUOYU BU KONUYLA ÇOK İLGİLENDİ. DENİZLERİN BU KORKUNÇ TEHLİKEDEN ARINDIRILMASINI İSTİYORDU.
NEW-YORK-TIMES
AVRUPA'DAN AMERİKA'YA GİTMEK HER GÜN BİRAZ DAHA GÜÇLEŞİYOR. BİR ÇARE BULUNMAZ SA YAKINDA GEMİSİZ KALACAĞIZ. HÜKÜMET NE BEKLİYOR!

GAZETECİLER, PARİS'TEKİ DOĞA TARİHİ MÜZESİNİN ÜNLÜ PROFESÖRÜ PİERRE ARONAX'IN NE DÜŞÜNDÜĞÜNÜ SORDULAR..
BU YA DEV GİBİ BİR CANAVAR... YA DA MOTORLU ÇOK GÜÇLÜ BİR DENİZALTIDIR.

BU TÜR AÇIKLAMALAR VE KAMUOYUNUN DİRETMESİ SONUCU, AMERİKAN HÜKÜMETİ, TEHLİKEYİ ORTADAN KALDIRMALARI İÇİN BİR EKİP YOLLAMAYA KARAR VERİR.

ABRAHAM LİNCOLN GEMİSİ KALKMADAN ÜÇ SAAT ÖNCE...

HMM... DENİZ KUVVETLERİ BAKANI BU YOLCULUĞA BENİ DE DAVET EDİYOR. KABUL EDECEĞİM AMA, UŞAĞIM NE OLACAK..

YOLCULUK TEHLİKELİ OLABİLİR, ONUN İÇİN..

HAYIR, YORULMAYIN BAYIM. BEN DE SİZİNLE GELİYORUM.

AZ SONRA, PROFESÖR VE UŞAĞI BROOKLYN LİMANINDAYDILAR...

EŞYALARIMIZI GÖTÜRÜN, BEN KAPTANA BİR MERHABA DİYEYİM.

BEN KAPTAN FARRAGUT. GEMİMİZE HOŞGELDİNİZ PROFESÖR.

GEMİ GEREKEN BÜTÜN SİLÂHLARLA DONATILMIŞTI.

BU SİLÂHLARIN LİSTASI NED LAND'DI. DENİZ CANAVARLARI OKULUNUN ZIPKINCISI OLAN NED KANADALIYDI.

AZ SONRA, GEMİ PASİFİK OKYANUSU SULARINA AÇILDI VE KAPTAN...

CANAVARI GÖRENE İKİ BİN DOLAR.

ÜÇ AY DURMADAN YOLCULUK ETTİ GEMİ. HERKES O KADAR GERGİNDİ Kİ SIK SIK CANAVARI GÖRDÜKLERİNİ SANIYORLARDI...

BURGAÇIN CANAVAR OLDUĞUNU SANMIŞTIM. ÖZÜR DİLERİM..O

SERAP GÖRMEKTEN VAZGEÇİN DELİKANLILAR.

AMA GEMİCİLER ARTIK BIKMIŞTI...

GÜLÜNÇ BİR DURUM. NE CANAVAR VAR, NE DE BİR ŞEY. DÖNELİM ARTIK...

ÜÇ GÜN DAHA BEKLEYELİM. O ZAMAN DÖNERİZ.

VE ÜÇÜNCÜ GÜN, KAPTAN BİRDEN...

YAŞASIN! İŞTE ARADIĞIMIZ!

EVET, HARİKA BİR ŞEY. HİÇ GÖRÜLMEMİŞ BİR HAYVAN BU...

NE DERSİNİZ PROFESÖR?

DÖNÜŞ YAPMAZSAK LİSTÜMÜZE ATILABİLİR KAPTAN!

BÜTÜN GECE GEMİ, BU BİLİNMEYEN BALİNA TÜRÜNÜN ÇEVRESİNDE DOLANDI...

HADİ NED LAND, GÖSTER HÜNERİNİ!

BİRAZ DAHA YAKLAŞSIN HELE. BAKALIM NASILMIŞ BU SARDALYA.

AMA BOYUTLARINDAN ÖTÜRÜ, SABAHA KADAR YANINA YAKLAŞAMADILAR.

DAHA ÇABUK!

BAŞARABİLSEK.

BU HAYVAN BİZDEN HIZLI GİDİYOR. TOPU KULLANACAĞIZ.

HAYVANI VURANA 500 DOLAR...

AMA MERMİLERDEN BİRİ HAYVANA RASTGELİNCE...

OLACAK İŞ DEĞİL, LİSTÜNDEN KAYDI.

GEMİ, BÜTÜN GÜN CANAVARI KOVALADI. VE GECE SAAT 10'DA...

DİKKAT! BURADA! MAKİNALARI DURDURUN! GEL NED!

NED ZIPKINI ATINCA, GEMİ CANAVARA ÇARPTI. PROFESÖRLE BİRLİKTE İKİ ADAM, DENİZE DÜŞTÜLER...

ADAMLARDAN BİRİ PROFESÖRÜN UŞAĞIYDI.

UF, SADIK DOSTUM.. BİTTİM...

CESARET. BİZİ HEMEN KURTARACAKLAR.

AMA CONSEJO YANILIYORDU...

EYVAH UZAKLAŞIYOR!.. İSTESE BİLE BİZİ DUYMAZ! İMDAT!..

ARKADAN BİR SES GELDİ...

NED! ZIPKINCI NED. O DA DÜŞMÜŞ SUYA...

VE BİRDEN, ÜÇÜ DE, YERE BASTIKLARINI GÖRDÜLER...

HI? BU DA NE DEMEK?

BİLMEM Kİ...

BU CANAVARIN İŞİ PROFESÖR.

GARİP OLAN BİR ŞEY VAR. ÜSTÜ ÇELİKTEN SANKİ...

ARONNAX, BALIĞI İNCELEDİ VE BİRDEN...

BİR DENİZALTI. HER YERİ ÇELİK!

AMA SUYUN ÜSTÜNDE DURUYOR.

BİR DENİZALTIYDI. BİRDEN KÜÇÜK BİR PENCERE AÇILDI...
TOVANLEGAPLAN. KODRİGOR.
AMA, NECE KONUŞUYORLAR, PROFESÖR?
İLK KEZ DUYUYORUM.
BİRKAÇ SANİYEDE, BU GİZEMLİ GEMİNİN İÇİNE HAPSEDİLDİLER.
AÇIN DA BİZDEN NE İSTEDİĞİNİZİ SÖYLEYİN! BRRR!
SAKİN OL NED.. BU ŞEKİLDE BİR ŞEY ELDE EDEMEYİZ.
AZ SONRA KAPI AÇILDI...
KASLAV. KİRE REPO?
HMM... ÖZÜR DİLERİZ AMA DİLİNİZİ BİLMİYORUZ.
EN İYİSİ ONLARA OLANLARI ANLATMAK.
ARONNAX FRANSIZCA, NED LAND İNGİLİZCE, CONSEJO ALMANCA ANLATTI..
KOVAN-GRASA GEN HE? PUS-KALA.
EYVAH!. GİDİYORLAR. BAKALIM YEMEK VERMEYİ AKIL EDECEKLER Mİ? AÇLIKTAN GEBERECEĞİM.
BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
YAŞASIN, BU GEÇİŞLERİ ÇOK DAHA YARARLI OLDU...
AMAN, SU ISLAK GİYSİLERDEN KURTULACAĞIZ...
ADAMLARDAN BİRİ MASAYI KURDU.
TANIŞTIĞIMIZDAN BERİ AKILLARINA GELEN EN GÜZEL DÜŞÜNCE BU OLDU...
PEÇETELERDE HEP GEMİNİN PAROLASI VAR "MOBİLİS İN MOBİLİ"...
NE GARİP YEMEK.
AZ SONRA.
DOSTLARIM, SAKİN OLUN... OLAYLAR BİZİ ÇOK GİZLEMLİ BİR İŞ İÇİN SÜRÜKLEDİ, BU YÜZDEN ÇOK AKILLICA HAREKET ETMELİYİZ.

UZUNCA BİR SÜRE GEÇTİ VE KAPI YENİDEN AÇILDIĞINDA...
BIRAK BENİ! BIRAK! DİNLEYİN!
YETER ARTIK. DAHA NE KADAR KALACAĞIZ BURADA?
VAY CANINA! BU ADAM DİLİMİZİ KONUŞUYOR.
BİZ BÜTÜN DİLLERİ BİLİRİZ. AMA HANGİ ULUSLARA AİT OLDUĞUNUZU ANLAMAK İSTEDİM. UNUNUZU ÇOK DUYDUM PROFESÖR VE BU KOŞULLARDA...
... TANIŞTIĞIMIZ İÇİN ÜZGÜNÜM. SİZİ BALIKLARA YEM EDEBİLİRDİM, BUNU YAPMADIM.
DEMEK NED, ALIN YAZINDA BU DA VARMIŞ...
BUNU YABANILLAR YAPAR, UYGAR İNSANLAR DEĞİL...
BEN UYGAR BİR KİŞİ DEĞİLİM. BİRTAKIM NEDENLERDEN ÖTÜRÜ İNSANLARDAN KAÇTIM. KONUKLARIM OLUN, AMA HİÇBİR ZAMAN YERYÜZÜNE DÖNÜP GİZİMİ AÇIKLAMANIZA İZİN VEREMEM. HEPSİ BU KADAR BEYLER...
ARONNAX YAVAŞ YAVAŞ BU ADAMIN "NAUTİLUS" ADINDAKİ HERKESİN BİR DENİZ CANAVARI SANDIĞI GEMİNİN KAPTANI OLDUĞUNU ÖĞRENİR...
SİZİNLE BAŞBAŞA SÖYLEŞMEK İSTİYORDUM PROFESÖR...
SAĞOLUN KAPTAN...
YİYECEKLERİMİZİ DENİZDEN ELDE EDİYORUZ. GİYSİLERİMİZİ DE BİRTAKIM YOSUNLARDAN ELDE ETTİĞİMİZ İPLİKLERLE YAPIYORUZ.
YEMEK BİTİNCE, KAPTAN NEMO, PROFESÖRE GEMİYİ GEZDİRDİ...
BURASI KİTAPLIK. HER DİLDEN KİTAP BULABİLİRSİNİZ.

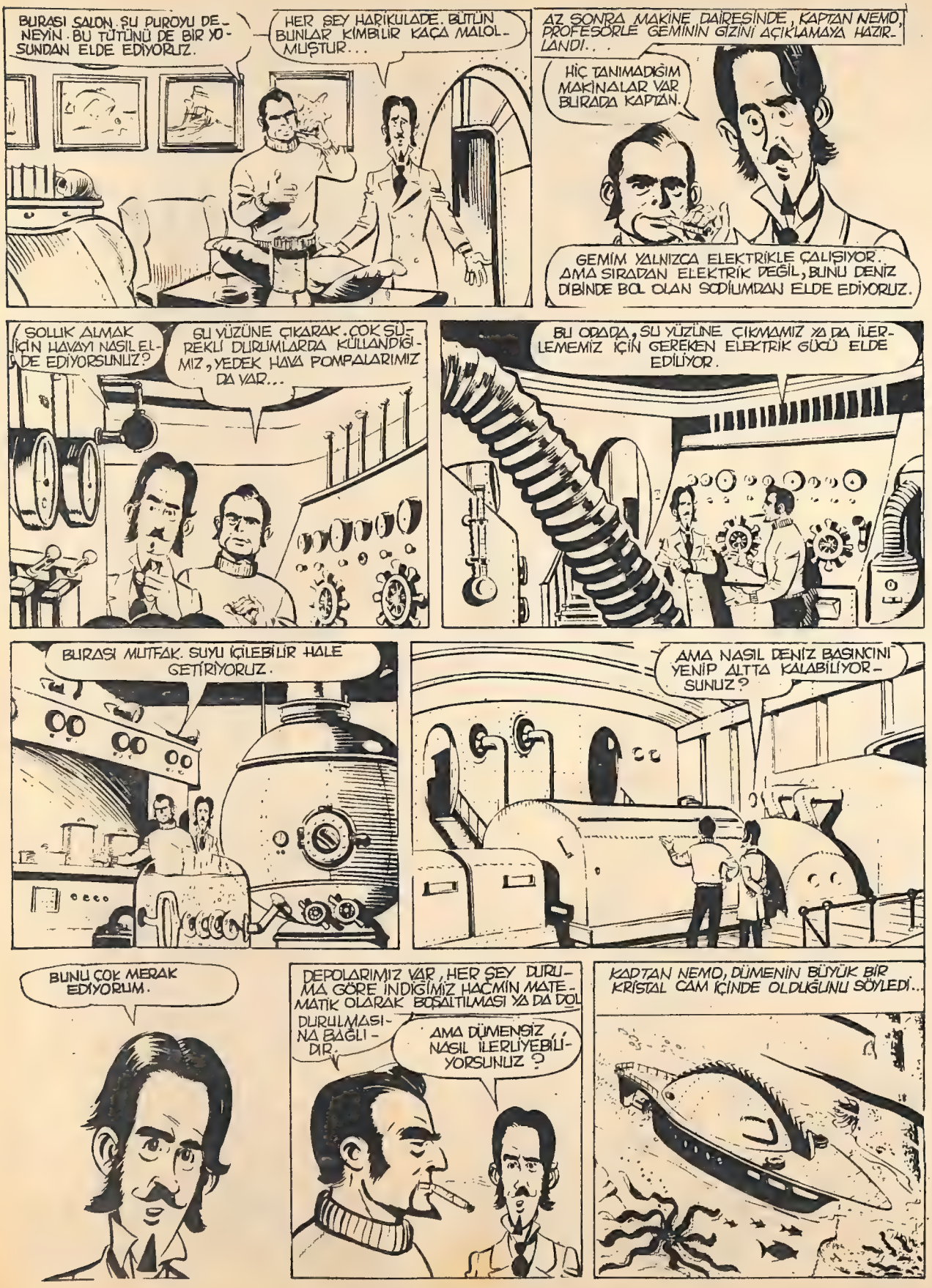
BURASI SALON. ŞU PUROYU DENEYİN. BU TÜTÜNÜ DE BİR YOSUNDAN ELDE EDİYORUZ.
HER ŞEY HARİKULADE. BÜTÜN BUNLAR KIMBILIR KAÇA MALOLMUŞTUR...
AZ SONRA MAKİNE DAİRESİNDE, KAPTAN NEMO, PROFESÖRLE GEMİNİN GİZİNİ AÇIKLAMAYA HAZIRLANDI...
HİÇ TANIMADIĞIM MAKİNALAR VAR BURADA KAPTAN.
GEMİM YALNIZCA ELEKTRİKLE ÇALIŞIYOR. AMA SIRADAN ELEKTRİK DEĞİL, BUNU DENİZ DİBİNDE BOL OLAN SODİUMDAN ELDE EDİYORUZ.
SOLUK ALMAK İÇİN HAVAYI NASIL ELDE EDİYORSUNUZ?
SU YÜZÜNE ÇIKARAK. ÇOK SÜREKLİ DURUMLARDA KULLANDIĞIMIZ, YEDEK HAVA POMPALARIMIZ DA VAR...
BU ODADA, SU YÜZÜNE ÇIKMAMIZ YA DA İLERLEMEMİZ İÇİN GEREKEN ELEKTRİK GÜCÜ ELDE EDİLİYOR.
BURASI MUTFAK. SUYU İÇİLEBİLİR HALE GETİRİYORUZ.
AMA NASIL DENİZ BASINCINI YENİP ALTTA KALABİLİYORSUNUZ?
BUNU ÇOK MERAK EDİYORUM.
DEPOLARIMIZ VAR, HER ŞEY DURUMA GÖRE İNDİĞİMİZ HACMİN MATEMATİK OLARAK BOŞALTILMASI YA DA DOLDURULMASINA BAĞLIDIR.
AMA DÜMENSİZ NASIL İLERLİYEBİLİYORSUNUZ?
KAPTAN NEMO, DÜMENİN BÜYÜK BİR KRİSTAL CAM İÇİNDE OLDUĞUNU SÖYLEDİ...

ŞİMDİ DENİZİN ÜSTÜNDEYİZ. ADAMLARIM BALIK AVLIYOR. GEL ÇIKIP BAKALIM PROFESÖR.

500 KİLODAN FAZLA BALIK VAR BURADA. YİYEMEDİKLERİMİZİ KONSERVE YAPARIZ...

EN UFAK AYRINTILARA KADAR HER ŞEYİ DÜŞÜNMÜŞSÜNÜZ.

HER GÜN, PROFESÖR, NED VE CONSEJO SALONUN DUVARINDAKİ PENCERELERİ AÇARLARDI.

DÜŞÜN PROFESÖR, BİZE SALDIRAN BÖYLE BİR HAYVAN OLSAYDI, NEREDEYDİK ŞİMDİ...

BİRKAÇ HAFTA GEÇTİ... TA Kİ BİR GÜN GEMİ FRANSIZ GEMİSİNİN YİTTİĞİ SULARA VARDI...

YAKIN ADALARDA OTURANLAR BİR DENİZ CANAVARI GÖRDÜKLERİNİ SANDILAR. GEMİNİN İÇİNDEYSE...

BU YİTEN FRANSIZ GEMİLERİ HAKKINDA NE BİLİYORSUNUZ?

EVET KAPTAN, BU SULARDA KAPTAN LAPEROUSE'UN KUMANDA ETTİĞİ İKİ FRANSIZ GEMİSİ YOKOLMUŞ...

BİLLON ADINDA CESUR BİR ADAM, ONLARI ARAMAYA ÇIKMIŞ VE GEMİLERİN İSKELETLERİNE RASLAMIŞ.

DAHA DERİNE İNMENİZ İÇİN KOMUT VERECEĞİM PROFESÖR.

NAUTİLUS DAHA DERİNLERE İNDİĞİNDE...

BUNLAR GEMİLERİN İSKELETLERİ. İYİ BİLİYORUM, ÇÜNKÜ BUNUNLA İLGİLİ BELGELER VAR ELİMDE...

BUNLAR FRANSIZ DONANMA BAKANLIĞININ LAPEROUSE'A YOLLADIĞI İLETİLER. 16 LOUIS'NİN ÖZEL NOTLARI DA VAR!

İKİ GÜN SONRA, "NAUTİLUS" HİNT OKYANUSUNA GEÇMEYE HAZIRLANIYORDU...

YERYÜZÜNÜN EN BERBAT YERİNDEYİZ. BU ARALAR YABANILLARLA DOLUDUR.

NE YAPIYORUZ.

YOLLARINI SÜRDÜRMEK İÇİN SULARIN YÜKSELMESİNİ BEKLEYECEKLERDİ. SULAR YÜKSELENE KADAR, PROFESÖR VE DOSTLARI BİR ADAYA YANAŞMAYI YEĞLEDİLER.

TAM SIRASI PROFESÖR. NEDEN KAÇMIYORUZ?

NAUTİLUS

YENİ GİNE'DEN GEÇEREK Mİ? YAMYAMLARIN ELİNE DÜŞMEK İÇİN Mİ?

KAPTANIN NEDEN UZAKLAŞMAMIZA İZİN VERDİĞİNİ ANLIYORUM. KAÇAMAYACAĞIMIZI BİLİYOR.

BİRKAÇ SAAT SONRA, DOSTLARIMIZ, SANDALI YİYECEKLERLE YÜKLEYİP DÖNMEYE HAZIRLANIYORLARDI...

ERTESİ GÜN, BU KEZ AVLANMAK UMUDUYLA YİNE KARAYA ÇIKTILAR...

BAKIN, BİR CENNET KUŞU. BU KUŞ TÜRÜNÜ AVLAMAK ZORDUR...

HIMMM... CANIM DA ÖYLE ÇEKTİ KI...

YAŞA CONSEJO. NASIL BAŞARDIN BUNU?

ÇOK KOLAY OLDU PROFESÖR. YERDE BULDUM. CEVİZ YEMEKTEN ŞİŞMİŞ...

AZ SONRA...

YAŞA NED!

DİNLENMEK ÜZERE BİRAZ OTURMAYA KARAR VERDİLER...

HEY ŞURAYA BAKIN!

HEMEN SANDALA! GEMİYE KOŞALIM!
YAMYAMLAR! MAHVOLDUK!

YERLİLER ARKALARINA TAKILDI AMA...
UF! DENİZALTINDAN BİRAZ KORKMUŞ GÖRÜNÜYORLAR...

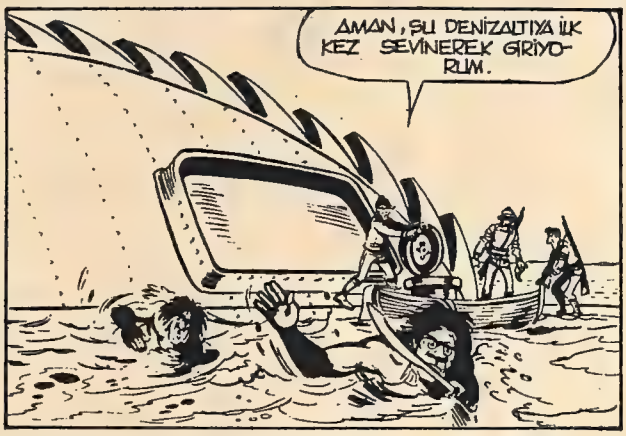
AMAN, BU DENİZALTIYA İLK KEZ SEVİNEREK GİRİYORUM.

ERTESİ GÜN YERLİLER KIYIDA TOPLANIP DENİZALTIYA BAKMAYA KOYULDULAR.
DİKKAT PROFESÖR. BU ADAM SİLAHIYLA TAŞ FIRLATIYOR.
EVET CONSEJO, BAŞIMIZA BİR ŞEY GELMEDEN İÇERİ GİRELİM.

O GECE, YİRMİ SAVAŞ KAYIĞI DENİZALTINA DOĞRU GELİYORDU...
HEMEN GİTMEMİZ İÇİN KOMUT VERDİM. SULAR YÜKSELDİ PROFESÖR. BU ADAMLARDAN NASIL KURTULACAĞIMI GÖRECEKSİNİZ ŞİMDİ...

VE KAPTAN DENİZALTININ DIŞINA ELEKTRİK AKIMI VERDİ...
AUUUU!..

AZ SONRA NAUTILUS YOLA KOYULDU.. SONRAKİ GÜNLERDE PROFESÖR ARONNAX...

DOSTLARIYLA BİRLİKTE DENİZALTI ZENGİNLİKLERİNİN KEYFİNİ ÇIKARIYORDU...
BU ŞAHESERLERİ GÖREBİLECEĞİMİ HİÇBİR ZAMAN DÜŞÜNEMEZDİM...
BEN DE PROFESÖR...

BİR GÜN, GEMİ SU YÜZÜNE ÇIKTI..
NELER SÖYLEDİKLERİNİ ANLAMIYORUM AMA KAPTANIN CANI SIKKIN.
NEVSTRASDONEVİCTH, VORASEJO. NİSK OSWA-ROGH.

AZ SONRA, YİNE DENİZİN DİBİNE İNDİKLERİNDE, AYNI ZAMANDA DOKTOR OLAN ARONNAX, BİR YARALININ YANINA GÖTÜRDÜLÜ.
BU ADAM ÖLECEK KAPTAN. BAŞINI YUMUŞ.
KALDIRAÇLARDAN BİRİNE ÇARPMIŞ KAPTAN. TEŞEKKÜR EDERİM. GİDEBİLİRSİNİZ...

ADAM GERÇEKTEN DE O GECE ÖLDÜ, ERTESİ GÜN CENAZESİ KALDIRILDI..

GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ ÖZEL MEZARIMIZ DA VAR.

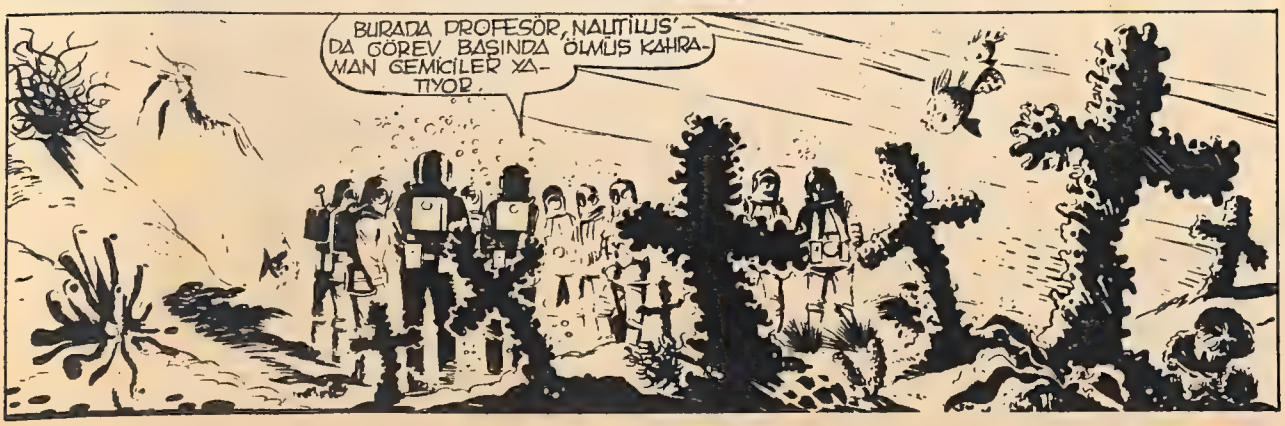
BURADA PROFESÖR, NAUTİLUS'DA GÖREV BAŞINDA ÖLMÜŞ KAHRAMAN GEMİCİLER YATIYOR.

GÜNLERCE HİÇ DURMADAN YOLLARINI SÜRDÜRDÜLER... BİR SABAH...

BAKIN, ESKİLER BU KUŞLARIN MUTLULUK GETİRDİĞİNİ SÖYLER.

BEN ÖZGÜRLÜK GETİRMESİNİ VE KARAYA AYAK BASMAYI YEĞLERİM...

O GÜN KAPTAN ARONNAX'A, SEYLAN KIYILARINDAN GEÇTİKLERİNİ SÖYLEDİ...

MANAAR KÖRFEZİNE GİDİYORUZ. BURADA TOPLANAN İNCİLER ÇOK ÜNLÜDÜR...

AMA... TOPLAYICILARI GÖREMEYECEĞİZ PROFESÖR, İNCİ TOPLAMA MEVSİMİ BAŞLAMADI DAHA. SİLÂHLI GİDECEĞİZ. BURALARI KÖPEKBALIKLARIYLA DOLUDUR.

O GECE PROFESÖR VE DOSTLARI BALIK ADAM GİYSİLERİYLE BİR SANDALA BİNDİLER...

DEMEK KÖPEKBALIKLARINA RASLAYABİLİRİZ HA. BU GEZİ ASLINDA PEK ÇEKMİYOR BENİ.

BU GEZİ İÇİN TÜFEK YERİNE BİR BIÇAK ALSANIZ DAHA İYİ OLUR PROFESÖR.

AZ SONRA...

EVET ARKADAŞLAR, BAŞLIKLARINIZI GEÇİRİN VE OKSİJEN DEPONUZU ÇALIŞTIRIN.

OKYANUSUN DERİNLİKLERİNE DALDILAR...

BİR MAĞARAYA VARDILAR...

KAPTAN KOCAMAN BİR İSTİRİDYEYİ BIÇAĞIYLA AÇTI...

CEVİZ KADAR BİR İNCİ!

BU ARADA, AVLANAN BİR YERLİYE BİR KÖPEKBALIĞI SALDIRIYORDU...

KAPTAN HEMEN ATILDI VE...

ÖL, CANAVAR!..

AMA NED LAND ÇABUK DAVRANMASAYDI BU KEZ KAPTAN BALIĞIN SON BİR ÇARPIŞIYLA ÖLECEKTİ...

SAĞ ESEN DÖNDÜLER DENİZALTINA. BU KEZ AFRİKA KIYILARINA YÖNELİYORLARDI...

DOSTLARIM AFRİKA KIYILARINDAN GEÇİYORUZ...

NEDEN BRETANYA KIYILARINDAN GEÇMEK İSTEMEZ Kİ BU KAPTAN. NE GÜZEL OLURDU...

GÜNLER SONRA, SU YÜZÜNDE GARİP BİR HAYVAN GÖRDÜLER...

BU BİR DENİZ İNEĞİ. ETİ EŞSİZDİR NED.

ZIPKINIMI GEÇİRİN!

SIKI TUTUN PROFESÖR. İŞİMİZİ BİTİRMEDEN BİZ ŞUNUN İŞİNİ BİTİRELİM.

NAUTILUS

SONUNDA, NED, DENİZ ZIPKINIYLA HAYVANI VURABİLDİ VE ONU DENİZALTINA SÜRÜKLEDİ...

KIZILDENİZDEN AKDENİZ'E GEÇTİLER.

BEYLER, AVRUPA'DAYIZ. NEDEN KAÇMAYI DENEMİYORUZ?

BU ÇOK ZOR NED. KAPTAN SÜREKLİ GÖZLÜYOR BİZİ, ÜSTELİK AÇIKTAN GİDİYORUZ.

ERTESİ GÜN, KAPTAN VE PROFESÖR PENCERELERDEN BİRİNDEN DENİZİN ALTINI SEYREDİYORLARDI.

BİR ADAM!

BU USTA BİR İNCİ AVCISIDIR, ÇOK CESURDUR PROFESÖR. İYİ TANIŞIRIZ.

DAHA SONRA, PROFESÖR, ŞAŞKINLIK İÇİNDE KAPTANIN BİR SANDIĞA ALTIN KÜLÇELERİ DOLDURDUĞUNU GÖRDÜ.

EN AZINDAN 5 MİLYON FRANK EDER BU ALTINLAR. NEREDEN BULDULAR BU SERVETİ NEREYE GİDİYORLAR?

BİLDİĞİNİZ YERE GÖTÜRÜN.

O GECE...

HMM... DELİZE BİR SANDAL İNDİRDİKLERİNİ DUYDU. AZ ÖNCE DALAN ADAMLA BU ALTINLAR ARASINDA BİR İLİŞKİ OLABİLİR Mİ?

GÜNLERCE AKDENİZ'DE YOL ALDILAR. GEMİ ATLANTİĞE YÖNELİRKEN, DOSTLARIMIZ DA DENİZİN DİBİNDEKİ GÜZELLİKLERİ SEYREDİYORLARDI...

NED LAND ARTIK KAÇMAYA KARAR VERMİŞTİ... PROFESÖR'ÜN OKYANUSU İNCELEME İŞİ SONA ERECEKTİ ARTIK.

İSPANYA YAKINLARINDAYIZ PROFESÖR. BU AKŞAM HAVA DEPO ETMEK İÇİN SU YÜZÜNE ÇIKACAKLAR. BİR SANDAL HAZIRLADIM.

AKŞAM OLUNCA...

BEŞ RAKI-KA KALDI... SALONA GİDİP NED'İ BEKLEYE-YİM.

NE GARİP, NED GELMİYOR. GEMİ DE GALİBA DURDU. YOKSA PLANIMIZI MI KEŞFETTİLER?

AZ SONRA KAPTAN ÇIKAGELDİ...

İYİ GECELER PROFESÖR... İSPANYA KIYILARINDAYIZ. İSPANYA TARİHİNİ BİLİR MİSİNİZ?

YÜZEYSEL BİR BİÇİMDE.

ŞİMDİ, TAM OLARAK, 1702 YILINDA İNGİLİZLERCE BATIRILMIŞ, BÜYÜK HAZİNELERLE YÜKLÜ İSPANYOL GEMİLERİNİN BULUNDUĞU YERDEYİZ. GÖRMEK İSTER MİYDİNİZ?

DUVARDAKİ PERDEYİ AÇTIKLARINDA..

BENİM ADAMLARIM, PROFESÖR. YÜZYILLAR ÖNCE BATMIŞ HAZİNELERİ GETİRİYORLAR.

VE YOKSULLARIN, ZAVALLILARIN YAŞAMLARINI BİRAZ OLSUN KOLAYLAŞTIRIYORUZ BU SERVETLE.

O GÖRDÜĞÜM SANDIĞIN NE İŞE YARADIĞINI ŞİMDİ ANLADIM. BU ADAM BİR ÜLKÜCÜ,..

YARIN İSTERSENİZ, ATLANTİK'İN DİBİNE İNDİĞİMDE BENİMLE GELEBİLİRSİNİZ...

ÇOK İSTERDİM KAPTAN. BURADAN NE ZAMAN AYRILIYORUZ?

PROFESÖR, YARIN İSPANYA'DAN OLDUKÇA UZAKTA OLACAĞIZ.

O GECE...

PROFESÖR ARONNAX, BU YOLCULUĞUN NE ZAMAN BİTECEĞİNİ KENDİ KENDİNE SORUYORDU YİNE..

KARAYA VARMANIN BİR YOLUNU BULMALIYIZ...

ARKADAŞLARI DA AYNI KANIDAYDI...

BIKTIM ARTIK ARKADAŞ. YAŞAM BOYU BU SARDALYA KUTUSUNDA MI KALACAĞIZ?

ERTESİ SABAH...
KAPTAN YOLLADI PROFESÖR. DALGIÇ GİYSİSİ...
SAĞOLUN...
BİRAZ SONRA...
HAZIR MISINIZ PROFESÖR?
HAZIRIM KAPTAN.
BURAYA GELDİĞİM İÇİN PİŞMAN OLMAYACAĞIM GİBİ BİR DUYGU VAR İÇİMDE.
BİR DAĞA TIRMANMAYA BAŞLADILAR...

ŞİMDİ NE OLABİLECEĞİNİ DÜŞÜNMEK BİLE İSTEMİYORUM. BUNLARDAN BİRİ SALDIRIRSA...

BU HAYVANCIKLARA BAKMAYIN PROFESÖR. RAHAT OLUN.

SONUNDA DAĞIN DORUĞUNA VARDIKLARINDA...

BANA BİR SÜRPRİZ HAZIRLADI GALİBA. NE OLABİLİR?

GELİN...

PROFESÖR ARONNAX YANILMIYORDU, ÇÜNKÜ...

OLAMAZ.

ÇÜNKÜ GÖZLERİNİN ÖNÜNDEKİ...

ATLANTİDA... GİZEMLİ BİR BİÇİMDE YOKOLAN KITA...

ÇÜNKÜ ATLANTESLERİN YAŞADIĞI KITA.. ESKİ YUNAN'DA İLK SAVAŞLAR ONLARA KARŞI DÜZENLENİRDİ HEP.

HARİKA BİR ŞEY. BİNLERCE YIL ÖNCE KURULMUŞ KENTLERDE DOLAŞIYORUM..

AZ SONRA, KAPTAN PROFESÖRE İŞARET ETTİ...

NE YAZIK Kİ DÖNÜYORUZ...

GEZİLERİ BAŞARIYLA SONUÇLANDI. NAUTİLUS'A VARDIKLARINDA...
NEREDEYİZ PROFESÖR, BİLİYOR MUSUNUZ?
HAYIR KAPTAN, BİLMİYORUM.
BİR VOLKANIN İÇİNDEKİ BİR GÖLDEYİZ.
A..AMA NASIL GİRDİK BURAYA?
OKYANUSUN 10 METRE DERİNLİĞİNDEKİ BİR KANALDAN..
KAPTAN YALAN SÖYLEMİYORDU..
ŞUNU DA SÖYLEYEYİM. BURASI BENİM GİZLİ ÜSLERİMDEN BİRİ..
ÇEVREYİ GEZEBİLİR MİYİM KAPTAN? ÇOK İLGİMİ ÇEKİYOR.
TABİİ ARKADAŞLARINIZLA GEZEBİLİRSİNİZ.
AZ SONRA...
DİKKAT PROFESÖR.

DİKKAT EDİN!
DİKKAT! EN UFAK BİR YANLIŞ YAŞAMIMIZA MALOLABİLİR.
ÇOK İLGİNÇ BİR YER...
BİRKAÇ SAAT SONRA DÖNDÜLER...
DENİZALTI YİNE YOLA KOYULDU...
ŞİMDİ SİZE SÖZÜNÜ ETTİĞİM KANALDAN GEÇİYORUZ.
BEŞ GÜN SONRA, HÂLÂ YOLCULUK EDİYORLARDI...
DİKKAT, İNİYORUZ!
NEDEN KAPTAN, BUNLARI BİRAZ DAHA İNCELESEYDİK.

ÜZGÜNÜM PROFESÖR, PERVANEM BU YOSUNLARA TAKILI KALSIN İSTEMEM, DERİNLİKLERDE YOSUN YOKTUR...

NE YAPMAK İSTİYOR DERSİN PROFESÖR?

SANIYORUM DENİZ ALTINDAN YOLUNU SÜRDÜRÜP PASİFİK'E DÖNMEK İSTİYOR.

HIMM... BU DEMEKTİR Kİ KAÇMA SANSIMIZ İYİCE AZALDI. BU AÇIK DENİZLERDE KAÇMAK OLANAKSIZ OLACAK...

HAKLISIN NED.

AZ SONRA "NATUTİLUS'TA"...

EFENDİM.

NE VAR CONSEJO?

BALİNA AVCILARI. DENİZİN İÇİNDE GİTTİĞİMİZE GÖRE BİZİ BALİNA SANDILAR GALİBA...

GERÇEKTEN ÖYLEYDİ...

ÇOCUKLAR BU BALİNA BİZİMDİR! SANDALLARI İNDİRİN!

ZIPKINLARI HAZIRLAYIN! ÇABUK!

AMA KAPTAN NEMO OLANLARI ANLADI...

DENİZE SANDAL İNDİRMEYE HAZIRLANIYORLAR. HEMEN GİDELİM!

BOŞU BOŞUNA ZAMAN YİTİRMESİN ZAVALLILAR...

VAY CANINA! NE DE HIZLI GİDİYOR BU BALİNA. ARTIK GÖREMİYORUM ONU.
BU GEMİDEKİLER NE BİÇİM BİR BALİNAYLA KARŞILAŞTIKLARINI ANLASALARDI NE İYİ OLURDU.
ARTIK BURADA OTURMAKTAN USANDIM PROFESÖR. ŞU KAPTANLA KONUŞUP DÜŞÜNDÜKLERİMİZİ SÖYLEYELİM ARTIK.
RAHAT DUR NED.. BU YOLDAN HİÇBİR ŞEY ELDE EDEMEYİZ.
BİR ŞEY Mİ OLDU BEYLER?
YOOO... KAPTAN, HİÇ BİR ŞEY...
EVET DELİKANLI, PROFESÖR ARONNAX HAKLI, BU YOLDAN HİÇBİR ŞEY ELDE EDEMEZSİN.
ALÇAK HERİF.. DAHA NE KADAR TUTACAK BİZİ BURADA?
DİBE İNMEMİZİ SÖYLEDİM, 10.000 METRE DAHA İNECEĞİZ.
BU HERİF BÜTÜNÜYLE ÇILDIRMIŞ...

BİLİYOR MUSUNUZ PROFESÖR?
10.000 METRE DAHA İNMEMİZ İÇİN KOMUT VERDİ...
BU KORKUNÇ BİR ŞEY. DENİZİN EN DİP NOKTASINA İNİYORUZ.
NEREYE GİDİYORSUNUZ?..
ONUNLA KONUŞMAYA
BÖYLE BİR BASINCA DAYANACAK MIYIZ DERSİNİZ?
NE DEMEK İSTEDİĞİNİZİ ANLAMIYORUM.
ÖZÜR DİLERİM AMA 10.000 METRE DAHA İNMEMİZİ SÖYLEDİĞİNİZİ DUYDUM. BU BİR ÇILGINLIKTIR...
YETER PROFESÖR. BENİ GÖZETLEMEYE DEVAM EDERSENİZ SİZİ KAPATIRIM.
AZ SONRA NEMO, BU DERİNLİKLERDEKİ SANAT ESERLERİNİN FOTOĞRAFLARINI ÇEKİYORDU...
AYNI GÜN, NAUTİLUS SU YÜZÜNE ÇIKTIĞINDA GEMİCİLER ÇEVRELERİNİ BALİNALARIN SARDIĞINI GÖRDÜLER
KAPTAN İZİN VERİRSENİZ, ZIPKINIMI KULLANAYIM. NE OLUR!

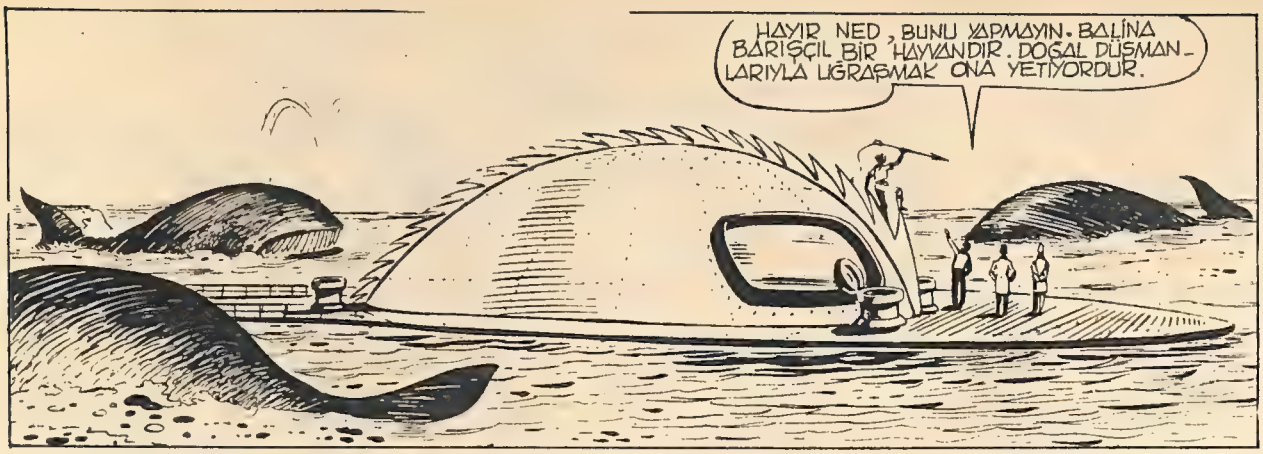
HAYIR NED, BUNU YAPMAYIN. BALİNA BARIŞÇIL BİR HAYVANDIR. DOĞAL DÜŞMANLARIYLA UĞRAŞMAK ONA YETİYORDUR.

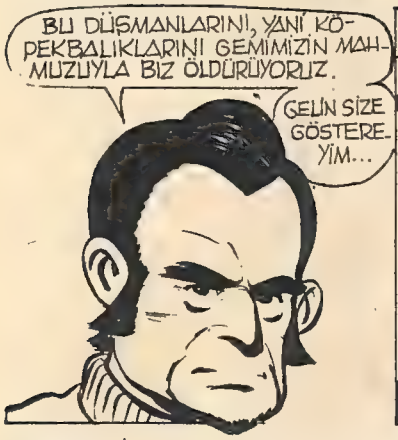
BU DÜŞMANLARINI, YANİ KÖPEKBALIKLARINI GEMİMİZİN MAHMUZUYLA BİZ ÖLDÜRÜYORUZ.
GELİN SİZE GÖSTEREYİM...

PROFESÖR VE DOSTLARI KORKUNÇ BİR AVA TANIK OLDULAR... BALİNALAR İÇİN GELEN KÖPEKBALIKLARININ AVIDIR BU...
HAKLISINIZ...BU YÖNTEMLERİNİZE KARŞI KOYMALARI OLANAKSIZ...

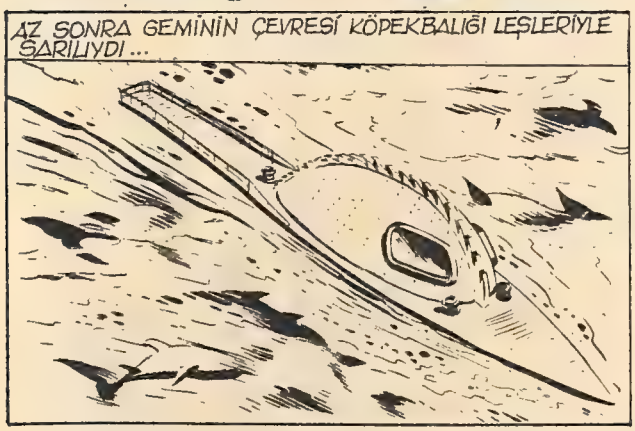
AZ SONRA GEMİNİN ÇEVRESİ KÖPEKBALIĞI LEŞLERİYLE SARILIYDI...

ARADAN İKİ HAFTA GEÇTİ.
ŞİMDİ NEREYE GİTTİĞİMİZİ ÖĞRENEBİLİR MİYİM ACABA?

TABİİ PROFESÖR, GÜNEY KUTBUNA...

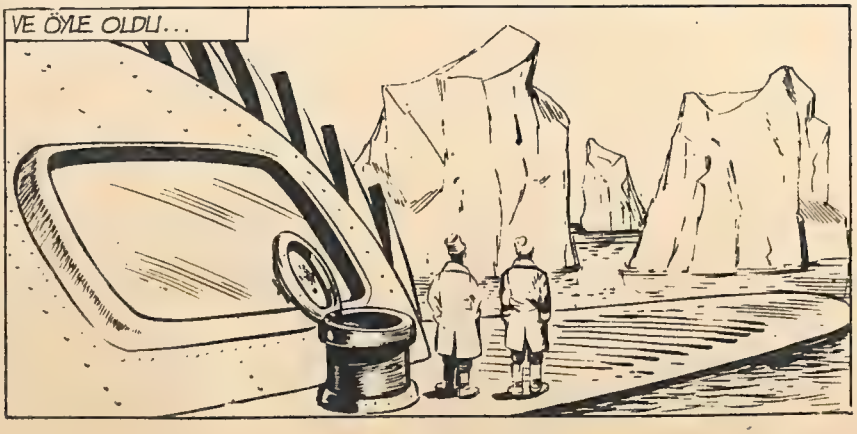
VE ÖYLE OLDU...

AMA DENİZALTI BUZLARIN ARASINDA SIKIŞIP KALDI.

DALMAYA ÇALIŞMALIYIZ. BUZLARIN ALTINDAN GİDERİZ O ZAMAN...

AMA NASIL DALABİLECEĞİZ. BUZLAR ENGEL OLUR..

ÖYLE Mİ DERSİNİZ PROFESÖR? BENİM ADAMLARIM BU İŞİ DE BAŞARIRLAR...

NEMO, ÇEVREDEKİ BUZLARI KIRMALARINI BUYURDU...

BUNDAN SONRA, BUZLARIN ALTINDAN SÜRDÜRDÜLER YOLLARINI...

SONUNDA...

YAŞASIN!

AÇIK DENİZ!

AZ SONRA BİR ADACIĞA YANAŞTILAR.

BURAYA AYAK BASAN İLK İNSANLARIZ. ZORLUKLARA DEĞİYORMUŞ.

HEMEN DÖNELİM. BİR KAR FIRTINASI GELİYOR.

AMA FIRTINA DİNİNCE...

YİNE BU DELİĞİN İÇİNDEYİZ DOSTLARIM...

ERTESİ GÜN BAŞKA BİR ADACIĞA VARMIŞLARDI..PROFESÖR VE UŞAĞI, ÇEVREYİ GEZMEYE KARAR VERDİLER.

PROFESÖR, KUTUP HAYVANLARI HAKKINDAKİ BİLGİLERİNİ GENİŞLETTİ...

BİRAZ SONRA ADANIN ÜSTÜNE NAUTİLUS'UN BAYRAĞI DİKİLİYORDU...

BUGÜN, 20 MART 1868 GÜNÜ, KİMSENİN AYAK BASMADIĞI BU ADAYI FETHEDİYORUM.

DENİZALTI YOLUNU SÜRDÜRÜYORDU VE BİRKAÇ HAFTA SONRA...

HEY PROFESÖR, EKVATOR GÖRÜNDÜ.

BELLİ BU KEZ KAÇABİLECEĞİZ NED...

İNŞALLAH!

EKVATOR SULARINDA NAUTİLUS'UN ÇEVRESİNİ GARİP HAYVANLAR SARMIŞTI...

BİR DENİZ AYGIRI, ÇOCUKLAR!

YAŞASIN, TADI ÇOK GÜZELDİR. KONSERVE DE YAPARIZ..

BİRKAÇ GÜN SONRA KAPTAN, DUVARDAKİ PERDEYİ ÇEKMELERİNİ SÖYLEYİNCE...

TANRIM, HİÇ BÖYLE BİR CANAVAR GÖRMEMİŞTİM..

EVET NED, KORKUNÇ BİR ŞEY.

BİRDEN DENİZALTI DURDU. HAYVANIN KOLLARINDAN BİRİ PERVANEYE TAKILMIŞTI...

BAŞKA ÇARESİ YOK. CANAVARI ÖLDÜRMEZSEK KURTULAMAYIZ...

AMA BUNU BAŞARMAK ÇOK ZOR.

BEN SİZE YARDIM EDEYİM.

NAUTİLUS SU YÜZÜNE ÇIKTI VE BU ARADA...

İMDAAT! KAPTAN!

HADİ ÇOCUKLAR!

BU KORKUNÇ SAVAŞ, GEMİCİLERİN ZAFERİYLE SONUÇLANDI. GEMİ YİNE YOLA KOYULDU...

PROFESÖR, AZ SONRA NEW YORK KIYILARINDAN GEÇECEĞİZ. NE OLUR KAPTANLA KONUŞUN. ÖZGÜR BIRAKSIN BİZİ...

BUNU ÇOK KEZ SÖYLEDİM. YİNE SÖYLERİM AMA UMUTSUZUM...

PROFESÖR YANILMIYORDU...

NAUTİLUS'A GİREN, BİR DAHA ÇIKAMAZ PROFESÖR. ÜZGÜNÜM...

YAŞAMIM VE ARAŞTIRMALARIM GEMİDE SON KALANLA BİRLİKTE DENİZE GÖMÜLECEKTİR. BURAYA AYAK BASAN BİR DAHA BURADAN AYRILAMAZ.

AZ SONRA...
ÜZGÜNÜM NED. AMA BUNU BEKLİYORDUM.
AMA BEN YAŞAMIMIN SONUNA DEK BURADA KALMAK İSTEMİYORUM... İSTEMİYORUM...
SAKİN OL NED. GÜVENİNİ YİTİRME. UYGUN KOŞULLARI BEKLEYELİM.

PEKİ PROFESÖR AMA BEN KAÇMAYI DENEYECEĞİM. EN YAKIN ZAMANDA...

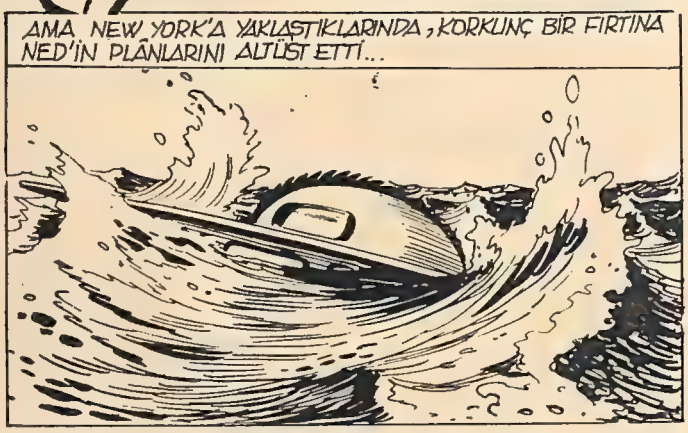
AMA NEW YORK'A YAKLAŞTIKLARINDA, KORKUNÇ BİR FIRTINA NED'İN PLÂNLARINI ALTÜST ETTİ...

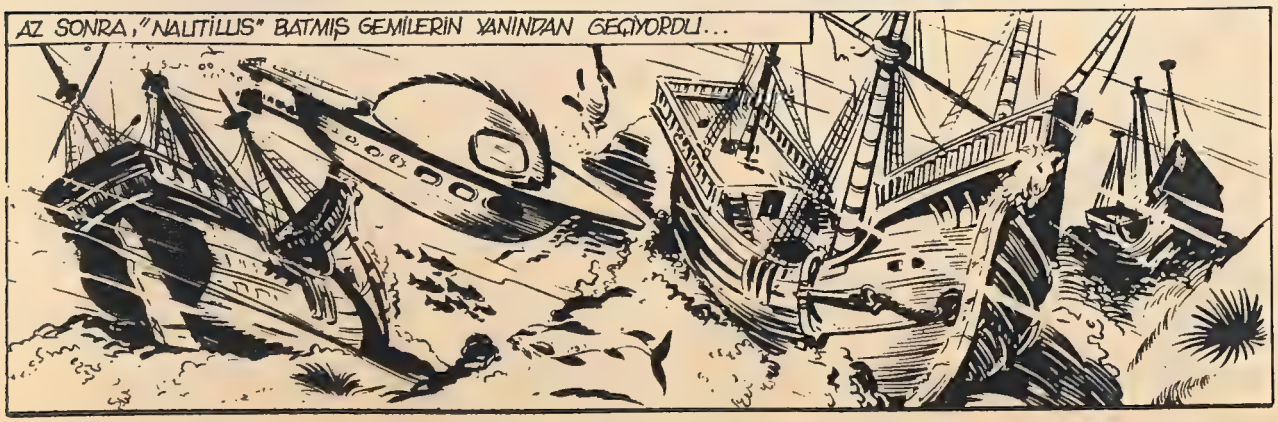
AZ SONRA, "NAUTİLUS" BATMIŞ GEMİLERİN YANINDAN GEÇİYORDU...

BİRKAÇ GÜN DAHA GEÇTİ. DENİZALTI İNGİLİZ SULARINA GİRDİĞİNDE...

SİZE İLGİNÇ BİR ŞEY GÖSTERECEĞİM.

BU BATIK GEMİYİ GÖRÜYOR MUSUNUZ?

EVET KAPTAN!

BU "ÖC ALAN" GEMİSİ. FRANSIZ. 1794 YILINDA, İNGİLİZLER BATIRMIŞ.

BU GEMİNİN SÖZÜNÜ ÇOK DUYDUM. İNGİLİZ KORSANLARININ KURBANI OLAN YURTSEVERLERİ DE...

BİRKAÇ SAAT SONRA "NAUTİLUS" SU YÜZÜNE ÇIKTIĞINDA...

BİR SAVAŞ GEMİSİ, PROFESÖR. AH BİZİ BİR KURTARSALAR!

DİKKAT NED, KAPTAN GELİYOR.

HIMM... ZAVALLILAR.

KAPTAN NEMO'NUN GARİP GEMİSİNİ GÖREN SAVAŞ GEMİSİ...

ATEŞ! ATEŞ AÇIN!

BENİ BATIRMAK İSTİYORLAR. ŞİMDİ ONLARA KİM OLDUĞUMU GÖSTERİRİM...

KAPTAN, DENİZE DALDIKLARINDA, GEMİYİ BATIRMALARI-NI BUYURDU...
GEMİ SULARA GÖMÜLDÜ...
TANRIM, BU ADAM ÇILGIN...
BUNU KENDİSİNE SÖYLEMEDEN DURMAYACAĞIM.
AMA NE YAPIYOR ÖYLE?..
BU ADAMIN YAŞAMINDA ÇOK ÜZÜCÜ BİR OLAY GEÇMİŞ OL-MALI. AMA NE OLURSA OLSUN BU DAVRANIŞ-LARI KOR-KUNÇ.
NELER DÜŞÜNDÜĞÜNÜ BİLİYO-RUM PROFESÖR. BİR GEMİCİDEN, NEMO'NUN KARISI VE ÇOCUKLARINI DENİZDE BİR KAZADA YİTİRDİĞİNİ ÖĞRENDİM.
GÜNLER SONRA, BİR GECE...
PROFESÖR, BURADA MISINIZ?
EVET NED, GİR. NE OLDU?
GÖRÜNÜRDE KİMSE YOK. VE BANA KALIRSA KIYIDAN 20 METRE UZAKTAYIZ.
NE DEMEK İSTİYORSUN NED?

KAÇMAYA HAZIRLANIN PROFESÖR. TAM ZAMANI...
PEKİ NED! ÇOK UMUTLU DEĞİLİM AMA BİR DENEYELİM.
BU GECE SAAT 10'DA CONSEJO'YA BEN HABER VERİRİM. BURADA KALMAKTANSA ÖLMEYİ YEĞLERİM.
BEN DE GİDİP KAPTANA BAKAYIM.
NE GARİP MÜZİK BU BÖYLE?
SAAT 10'DA...
HADİ ARKADAŞLAR, SANDALI HAZIRLADIM.
NAUTİLUS'DAN EPEY UZAKLAŞMIŞLARDI. BİRDEN GEMİNİN BÜYÜK BİR BURGAÇA KAPILDIĞINI GÖRDÜLER...
TANRI BU ZAVALLILARA ACISIN...
UF! ZAMANINDA KAÇTIK.
ARONNAX VE DOSTLARI NORVEÇ KIYILARINA VARDILAR. NAUTİLUS'UN GİZİNİ HİÇ BİR ZAMAN ÖĞRENEMEYECEKLERDİ...
İNŞALLAH KURTULURLAR DA KAPTAN BU ÇILGINLIĞINDAN VAZGEÇER.
SON

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

FUTBOL ESİNTİSİ

Bu günlerde Dünya Futbol Kupası karşılaşmaları fırtına gibi esiyor. Tüm dünyanın gözü televizyon ekranlarında. Yaşlı neneler bile karşılaşmaları izliyor. Sonuçlar üstünde tartışmalar sürüyor. Bir futbol heyecanı sardı dört yanımızı. Dünyanın bir ucundaki Arjantin'de yapılan uluslararası bir savaşımı izlerken neredeyse bizim evler yıkılacak heyecandan. "Gool! Vuuuur! Aaaaah! Penaltı! İki dakika kala attılar! Ofsayt var!" sesleriyle çınlıyor ortalık.

Sizden küçüklere bakıyorum. Oturma odalarında top oynamaya başladılar. Kahvelerde Dünya Kupası konuşuluyor. Yaşlılara yeni bir konu çıktı: Futbol. Yemekte herkesin gözü televizyonda. Bazen yanlışlıkla baba çocukların ekmeğini yiyor. Çocuklar birbirlerinin tabaklarına daldırıyor kaşıklarını.

Şu televizyon müthiş bir araç. Daha biz radyo olayını çözümleyememişken çıktı karşımıza. Ağzımız açık bakıp duruyoruz şimdi. Dünyanın her köşesindeki insanların yaşamlarını, ne yaptıklarını, nelere sevinip, nelere üzüldüklerini görüyoruz artık oturduğumuz yerde. Annem İdi Amin'i tanıyor. Komşumun kızı bu yıl Oskar ödülünü kazanan film oyuncusunu biliyor. İnsanlar arasından sınırları, erişilmezmiş gibi görünen uzaklıkları kaldırıyor televizyon. Birleştiriyor bizleri.

Doğru, dürüst hiç bir sporu beceremedim. Boş arsalarda kurduğumuz çift kalelerle "gazozuna" yaptığımız maçları saymıyorum. Ara, sıra bir çamaşır ipini duvardan, duvara gerip voleybol da oynardık. İçimizden bir tek sporcu çıkmadı. Oysa çok yeteneklilerimiz de vardı. Okullarda beden eğitimi dersleri genellikle sınıflarda otararak geçer bilirsiniz. Bir çok okulumuzda salon yoktur. Yağışlı, soğuk havalarda bahçeye çıkmak sakıncalıdır.

Eğitim yılının başında öğrencilerden beden eğitimi için birer forma istenir. Bir kaç ders sınıftaki çocukların tümü formalarını hazırlayamadıkları için boş geçer. Karnelerimizde, "Beden eğitimi","Diş koruma", "Vücut sağlığı" gibi bölümler vardır. "Sağlam kafa sağlam vücutta bulunur" gibi bir de atasözümüz. Eğlencedir bizde beden eğitimi dersleri. İyi havalarda bahçeye çıkılır. Isınma hareketleri yapılır biraz. Biraz koşulur. Herkes birbirine bakıp güler. Kötü havalarda ya şarkı söylenir ya da, "Açın kitaplarınızı okuyun. Sesiniz çıkmasın" denilir.

Hareketsiz, uyuşuk bedenler yetişir böylece. Sonuç açıkça görülüyor. Ülkemiz sporun her dalında dünyaya oranla geride. Bir kez daha anlatmaya çalışmıştım. Boş zamanlarımızı değerlendirebileceğimiz kuruluşlar yok. Sizin yaşlarınızı biraz aşınca toplanacağınız yerler kahveler, diskotekler, çay bahçeleri. Boş bir arsa bulunca spor salonu, yüzme havuzu yerine gökdelen dikmeyi yeğ tutarız biz. Müzik, tiyatro, sinema salonu yerine lahmacuncu dükkanı açarız.

Okullarda sporun yararlarından söz edilir hep. Sağlıklı bir yaşam için spor yapmak gereklidir. Nerede, nasıl yapacağını bilmeden dinler çocuk. Dünyada kırılan rekorlar ballandıra, ballandıra anlatılır. Kelebek kurbağalamada, sırıkla atlamada, yüz metre engellide akıl almaz dereceler duyarız. Ağzımız bir karış açılır. 1976 Olimpiyatlarında Komeneçi adında 13 yaşında bir Romen kız çıktı. Jimnastik dalında tüm rekorları kırdı. Bizim çocuklarımızın ne eksiği var? Neden acaba o yaşlarda denize bile girerken anneleri ellerinden tutuyor? "Bizim de Veli Ballı'mız var" diyeceksiniz şimdi. "O nasıl büyük bir maratoncu oldu?" Yokluktan olmuş adam. Yolsuzluktan oturduğu yere araçlar işlemezmiş. Zorunlu yürümüş o da. Yürüdükçe açılmış. Gideceği yere daha çabuk ulaşmak için koşar gibi yürümeye başlamış

Televizyonda Dünya Kupası maçlarını izleyenler, "Bizde futbol yok" "Şunlara bak, bir de bizim oynadığımız futbola bak" diye yakınmaya başladılar herkese. "Biz neden bu kadar geriyiz?" deniyor. "Tunus bile dünya kupasında sesini duyuruyor" Hiç kuşkumuz olmasın. Geriliğimizin nedeni sporu okullarımıza gerçek anlamda sokamamamızdandır. Çocuklarımıza spor yapmanın tadını aşılayamamamızdandır.

Kupadakileri büyütmeyin fazla gözünüzde. Onlar da sizin gibi insan. Ayrıcalıkları küçük yaşlarda spora başlamış olmaları. Gelecekten umutluyum. Sizler geç kalmış olsanız bile sizden sonra gelecek kuşaklar yetişme olanağı bulabilecekler. O zaman dünyanın her yerinde, her alanda yapılacak spor yarışmalarında bizim çocukları alkışlayacağız gururla. Biz de olacağız alanlarda. Bizim de sesimiz duyulacak. O kupalar bize de gelecek.

Haftaya buluşmak üzere hoşça kalın.

İŞ-DÖNÜŞÜ

Her baba evine gelişini
Bir biçimde duyurur

Kimi öksürür
Kimi ıslık çalar
Kimisi de camı taşlar

Peki sizinki
Ne Yapar?

VALVAÇ URAL

HER TELDEN

Çizgi -romanlar sinemanın dergi sayfalarında kalıplaşmış biçimidir...

MISTIK'LA SÖYLEŞİ

Çizgi-romanlar günümüzde çok önemli bir yer tutuyor. Dış ülkelerde olduğu kadar bizde de son yıllarda bu dalda büyük aşamalar yapıldı. Yeni yeni tipler yeni yeni kahramanlar yaratıldı. Bu konuda dergimiz Mıstık ile bir söyleşide bulunduk. Bize çizgi-romanların tarihçesini, ülkemize nasıl geldiğini ve kendi yarattığı çizgi-romanlardan "Taş Devri" ile "Uzay Çocukları"nı anlattı.

— Sizce çizgi-roman nedir? Ülkemize ne zaman gelmiştir?

— Çizgi-romanlar sinemanın dergi sayfalarında kalıplaşmış biçimidir. Biliyorsunuz, sinema da öyledir. Resimli bir karenin çok hızlı bir biçimde gözümüzün önünden geçmesidir. Çizgi-romanlar da bunun dergi ya da gazete sayfalarına geçmesidir.

Kesin olarak anımsıyamıyorum ama çizgi-romanların ülkemize gelmesi 1937 yıllarına raslar. O yıllarda çıkmaya başlayan "1001 Roman", "Afacan", "Yavrutürk" gibi dergiler bu konuda bir çok örnekler verirler. Örneğin 'Baytekin'. Bu kahraman o yıllarda yaratılmıştır. Baytekin ve onun gibi bilim-kurgu romanlarının yayımlanmasıyla birçoklarımızda uzaysal meraklar başladı. Araştırmayı kamçıladı bunlar. Ayrıca o yılları anlatırken Ratip Tahir Ustayı anımsamadan geçemem. Çok usta bir ressamdı. Bugün bile eşine az raslanır güzellikle şeyler yapıyordu. Ama ne yazık ki yaptığı bütün yapıtların özgün çalışmaları gazete arşivlerinde kaybolmuştur.

Ratip Tahir gerçek tarihsel olayları seçerdi. Anadolu insanını tüm ayrıntılarıyla anlatırdı. Bu ustadan sonra yapılan çizgi-romanlarda gerçek payı çok azaldı. Küçük tarihsel belgelere dayanan çizgi-romanlar yapıldı. Bunlara yenilmez bir insan duygusu getirildi. Ama gerçek bu değil. Bunu biliyoruz. Bir yerde en güçlü insanı yenecek bir insan da vardır.

— Çizgi-romanların okurlarda okuma tembelliği yarattığı söyleniyor. Siz bu konuda neler düşünüyorsunuz?

— Bu yapıtların okuma tembelliği getirdiğine küçük bir ölçüde katılıyorum. Ama iyi bir çizgi-roman da okuma alışkanlığı getiriyor. Günümüz ortamında sayfalarında resim olmayan, yalnızca yazılı olarak anlatılmış, öylesine kolay ve basit şeyler var ki... Bunlar insanda okuma tembelliği yaratıyor.

— Şimdi de isterseniz sizin yarattığınız çizgi-romanlardan söz edelim. Bildiğimiz kadarıyla ilk kez "Taş Devri" ile başlamıştınız. Sonra da "Uzay Çocukları"nı yarattınız. Bize bu iki romandan söz eder misiniz?

— "Taş Devri" 1957 yılında Vatan gazetesinde yayımlanmaya başlandı. Daha önceden karikatürlerini yapıyordum, sonradan çizgi-roman biçimini yapmaya başladım. Çağımızın getirdiği pekçok karmaşıklığı arıtıp, canlıların özellikle insanların doğa ile ilişkilerini daha açık bir biçimde anlatmaya çalıştım. "Uzay Çocukları" ise geçen yıl yayımlanmaya başlandı. Konuyu

uzay olarak seçişimin nedeni sonsuza bakıldığında anlatım olanağının çok fazla olması. Tüm çağları içerebilen bir anlatım kolaylığı var burada. Dilediğimiz anda dilediğimiz çağa gidebiliyoruz. Ama bütün bunlar bir tek şey üzerine kurulmuş. O da sevgi. Günümüzde kaba ekonomik çıkarlar bize kişi ve doğa sevgisini unutturuyor. Bizleri hergün küçük çıkarları peşinde koşan insanlar yapıyor. "Uzay Çocukları"nda kahramanların her zaman karşısına çıkan bir tip var: "Para babası". Bu tip günümüzün çıkarcı dünyasını simgeliyor. Güçlü olmak için her zaman herkesten önce olmak istiyor bu tip. Aslında her insanda vardır bu duygu. Ama insanlık bence bu kaba duyguyu yenmektir.

Bir de romanda "Sevgi Gezegeni" vardır. Doğadaki her canlıyı seven 10 kahramanımız sürekli olarak bu gezegeni ararlar. İnsan, hayvan ve bitkinin bütünleştiği bir ailedir bu. Aradıkları sevgi gezegeni, sevgi dünyası vardır ama uzaya bir yerde kaybolmuştur. Kahramanlarımızın içleri sevgiyle doludur. Öyle ki, her zaman kendilerine kötülük yapmak isteyen para babasına bile iyilik ederler. Bu çizgi-romanı neden yaptığıma gelince "Uzay Çocukları"nı benim gibi çocuk arkadaşlarıma, sevgiyi unutmamaları, her zaman birbirlerini sevmeleri için yarattım...

— Bize bir de işin teknik yönünden söz eder misiniz? Örneğin bütün bunları yaparken ne tür gereçler kullanıyorsunuz?

— Benim için önemli olan bir düşünceyi anlatmak. Bunun için, yağlı boya dışında her tür boya kullanıyorum. Hepsi bu kadar.

Evet sevgili okurlar Mıstık'la söyleşimiz burada bitiyor. Şimdilik hepiniz hoşça kalın...

● *MEHMET İLKORUR*

ÇAMAŞIRCI MAYMUN

Bıdık Ali

ORHAN ÖNAL

MÜJDAT GEZEN

ÇOCUK MİZAHI

Merhaba Sevgili Çocuklaaaaar....

Yorucu bir Anadolu gezisinin ardından biraz dinlenmem için Ülkü Tamer Ağabeyinizden aldığım izin sona erdi ve ben yeniden sizlere kavuştum. Merhaba. Nasılsınız? Okullar bitti. Sınıflarınızı geçtiniz tabii. Bütünlemeye kalan arkadaşlarımın da yazın sıkıca çalışıp sınıfını geçeceğine inanıyorum. Hepinize şimdiden başarılar. Yalnız bana bir ufak söz verin bütünleme sınavlarının tamamını vereceksiniz. Sınıfını geçenler ise dergimizi rahat rahat okuyacaklar. Ne güzel...

Ben yokken o denli çok mektup birikmiş ki anlatamam. Hem Dergimize hem eve gelen bu mektupları sıra ile bu sayfaya aktaracağım. Yalnız bu aradan sonra yinelemem gerekiyor. Mektuplarınızda gönderdiğiniz fıkraların başınızdan geçmiş olaylar olması,yok eğer fıkra ise başka yerde yayınlanmamış olması gerekiyor, bunu biliyorsunuz. Bir de adresimi yineliyeyim:

Müjdat GEZEN: İsmail Dümbüllü Sokak 18/10 Tophane — İSTANBUL

Mektuplarınızı bu adrese yazarsanız, yazılarınız daha çabuk çıkar bu sayfada.

Şimdi önümde yığın halinde duran mektupların içinden eleyerek seçtiğim fıkralarınızın arasından rastgele birini çekiyorum ve böyle sürdürerek başlıyorum:

İlk fıkramız İzmir Karşıyaka'dan Kerem Özbaş adlı kardeşimizden geliyor. Kerem bu fıkrayı tamamen kendisi yaratmış. İşte fıkrası:

TELEVİZYON

Eski iki arkadaş yolda karşılaşmışlardı. Birincisi sordu:

— Hayrola, televizyon alabildiniz mi?

— Eh öyle sayılır.

— Ne demek öyle sayılır?

— Radyoyu alıyoruz, konuşan sanatçının resmini radyonun üstüne koyuyoruz bize televizyon oluyor.

Ankara'dan Elif Erdemir adlı kardeşimiz de şu fıkrayı göndermiş bize:

İLKBAHAR

Birgün öğretmen şu soruyu sormuş:

— İlkbaharın geldiğini nereden anlarız?

Arka sıralarda oturan ve daha bu yıl okula başlayan Metin şeytanca gülüp parmağını kaldırmış ve:

— Sineklerin evimize girmesinden öğretmenim, demiş.

Kırşehir Mucur'dan Yüksel Süllü kardeşimizin fıkrası da şöyle:

SİYAH YUMURTA

Küçük Erol annesine sorar:

— Anneciğim sarı yumurtalara, sarı tavuğumuzun yumurtası, beyaz yumurtalara beyaz tavuğumuzun yumurtası diyorsun. Peki siyah tavuğumuzun yumurtaları hani? Çünkü hiç siyah yumurtamız yok.

Gaziantep'in Nizip'inden Halil Lütfi Alper kardeşimizin fıkrası da şu:

BALIK TUTUYORMUŞ

Balık avlamanın yasak olduğu bir yerde, tam "Burada Balık Tutma Yasak" levhasının altında balık avlamaya çalışıyormuş. Korucu bunu görünce koşup adama sormuş:

— Burada balık tutmak yasak. Sen hem de tam levhanın altında yapıyorsun bu işi.

— Ben balık tutmuyorum ki.

— Peki elindeki oltayla, oltanın ucundaki solucan ne?

— Ha, solucana yüzme öğretiyorum.

Istanbul'dan Nilay Tan adlı arkadaşımız küçüklüğünde kendi başından geçen olayları komikçe bir anlatımla bize yazmış. Sanırım asıl istediğimizi anlayan bir arkadaş Nilay. İşte öyküsü:

ÇOCUKLUĞUN BÖYLESİ

Ben 4-5 yaşlarında çok yaramaz bir çocukmuşum. O kadar yaramazmışım ki annem hala anlatır. Yalnız, evde anneme yaparmışım bu yaramazlıkları. Bir ziyarete gittiğimiz zaman hiçbir şey yapmaz uslu uslu dururmuşum.

Evdeyken annem ses duymadığı zaman hemen odaya koşar, ne yapıyorum diye bakarmış, çünkü sesim çıkmadığı zaman muhakkak bir şeyler yaparmışım. Duvarları boyar, yerleri çizer, bunun gibi bir sürü şey...

O denli muzipmişim ki bu yaramazlıkları hep hep evin temizlik gününde yaparmışım. Tam temizlik günü tuzluğu alır bütün koltukların kenarına serpermişim. Sanırım en büyük zararım kitaplara olmuş. Kütüpaneden kitapları çeker kaplarını yırtar, etrafı boş bulduğum zaman da içlerini karalarmışım.

Bugün bazılarına bakarken ne kadar üzüldüğümü tahmin edemezsiniz.

Daha o kadar çok şey var ki anlatmaya sayfa yetmez. Belki tüm bunlara inanmıyacaksınız, bugün ben bile bunları nasıl yaptığıma şaşıyorum. Herhalde benim gibisi az bulunur?..

Sevgili Çocuklar,

Bu diziye, bu sayfaya başlarken sizlere "Buraya yazdığınız fıkralardan en iyisini seçerek bir ödül vereceğiz" demiştim. Düşündük taşındık, bunu BİRİNCİ, İKİNCİ, ÜÇÜNCÜ olarak üç arkadadaşımız arasında bölüştürmeye karar verdik. Sonucu Milliyet Çocuk Dergisi Jürisi, yaz tatilinizin bitiminde okullar açılmadan bir hafta önce açıklayacak.O zaman size ödülleriniz teslim edilecek. Onun için fıkralarınızı, özellikle başınızdan geçen komik olayları seçerken daha bir özen gösterin ki birinci siz olasınız. Hepinize başarı sağlık ve iyi bir yaz tatili diliyorum.

TV DÜNYANIN EN SEVİLEN ÇOCUK PROGRAMI

Bugüne kadar çeşitli ödüller kazanmış dizi, çok uzun sürede ve büyük emeklerle hazırlandı...

MUPPET

22 yıl önce doğan «The Muppet Show»da tam 300 kukla rol alıyor...

Sizlere çok güzel bir haberimiz var, sevgili okurlar: TRT Televizyonu, dünyanın en sevilen çocuk programlarından birini satın aldı... Sadece çocukların değil, büyüklerin de en beğendiği programlar arasında yer alan bu dizinin adı "The Muppet Show"...

TRT, diziyi sonbaharda ekrana getirecek. Şimdilik Türkçe adı belli değil. Çevirisi yapılıyor. Kişileri kimin konuşacağı saptanıyor.

Kişiler deyince aklınıza canlı kişiler gelmesin. "The Muppet Show"un en büyük özelliği, kuklalardan oluşması... Programın bütün kişileri kuklalar... Arada bir, ünlü oyuncular,şarkıcılar programda "konuk sanatçı" olarak görünüyorlar.

EN ESKİ DİZİLERDEN BİRİ

Dizinin "Muppet" diye adlandırılan kahramanlarından biri, 22 yıl önce doğmuş... Jim Henson, ilk kuklasını Amerika'da yapmış. Şimdi 41 yaşında olan sanatçı, dizinin babası sayılıyor. Aradan geçen 22 yıl içinde kuklaların sayısı kaça çıkmış, biliyor musunuz?.. 300'e... Evet, yanlış okuma-

dınız, 300'e çıkmış. İlk kuklanın adı Kermit'miş. Daha sonra yapılan bütün kuklalara bir ad verilmiş. Yapımcılar, bütün kuklaların adlarını bazen unutuyorlar; birbirlerine sorarak anımsamaya çalışıyorlar.

İNGİLİZ YAPIMI

Jim Henson'un kuklalarıyla İngiliz televizyoncuları ilgilenmişler. Ona ve arkadaşlarına teknik olanaklar sağlamışlar ve bugün dünyada yaklaşık 12 milyon kişinin izlemekte olduğu "The Muppet Show" meydana gelmiş...

Dizi, uzun sürede, büyük emeklerle hazırlanıyor. Her bölüm için haftalarca süren bir çalışma dönemi var. Ama bu emekler karşılıksız kalmıyor tabii. "The Muppet Show", televizyon tarihinin en çok ödül kazanan programlarından biri... İsterseniz, sadece geçen yıl aldığı ödülleri sayalım: "En Güzel Gösteri Ödülü" (Amerika), "En Güzel Eğlence Programı Ödülü" (Amerika), "En Güzel Komedi ve Eğlence Ödülü" (İngiltere), "Montreux Altın Gül Ödülü" (İsviçre) ve bir kurbağayı canlandıran kukla Kermit'e verilen "En Başarılı Oyuncu Ödülü" (İngiltere)...

Bu ödüller "The Muppet Show"un ününü daha da arttırdı. Bu diziyi ülkelerinde göstermemiş televizyoncular, sevimli kuklalarla ilgilendiler. "The Muppet Show", ekranlarımıza bu ilginin sonucunda gelecek...

Diziyi dünyada 12 milyon kişi izliyor

NASIL YAPILIYOR?

Kuklaları, büyük insanlar oynatıyor. Kollarıyla ve iplerle kuklaları hareket ettiriyorlar. Tabii seyirci onları görmüyor; sadece kuklaları izliyor... Film sesli çekildiği için, kuklaları oynatan sanatçıların önünde monitor diye adlandırılan bir ekran bulunuyor. Sanatçılar, oynattıkları kuklaların hareketlerini bu monitorda denetleyip konuşmalarını ona göre ayarlıyorlar.

Hep birlikte sonbaharı bekliyoruz... Öyle sanıyoruz ki, "The Muppet Show", en sevdiğimiz dizilerden biri olacak... Belki de başında gelecek... Sevimli kuklaların görüneceği günü iple çekeceğiz...

Resimler:

(1) İlk "Muppet"kurbağa Kermit, "Altın Gül Ödülü'yle... (2) Dizinin sunuş yazısı... (3) Diziden bir sahne... (4) Oynattığı kuklanın hareketlerini monitordan izleyen bir sanatçı... (6) İki kuklayı oynatan üç sanatçı...

LARRY YUMA

BOZ AYININ HAZİNESİ

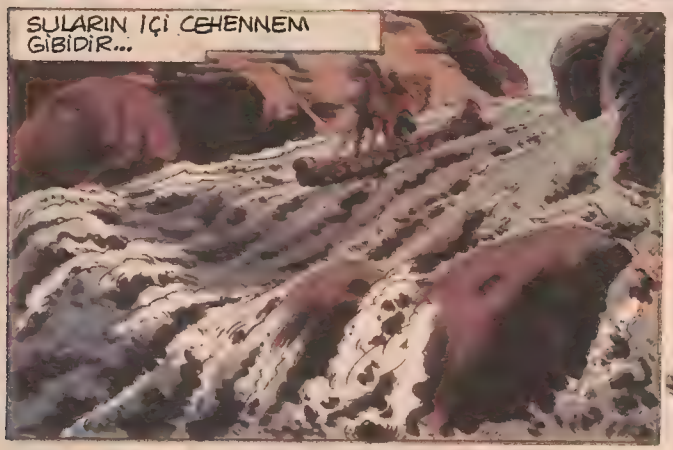

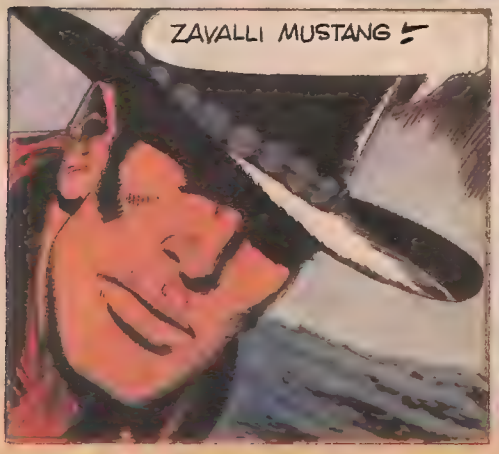

HAYIR.. O SON ŞELALEDEN SONRA NEHİR SAKİNLEŞİR..
DUALARIN İŞE YARADI BÜYÜK ŞEF.. KURTULDUK..
BU ÜÇ ADAM BENİ İZLEMEKTEN VAZGEÇER Mİ DERSİN?
BİZİ ÖLÜ SANIRLARSA TABİİ.. AMA HERHALDE ALTINLARA KAVUŞMAK İÇİN CESEDİNİ ARAMAYA ÇALIŞACAKLARDIR...
GERÇEKTEN
ELİNİ ÇABUK TUT PEDRO, VADİ BOYUNCA KIZILDERİLİNİN CESEDİNİ ARAYACAĞIZ.. BELKİDE AKINTI ONU KIYIYA ATAR...
HA GAYRET BÜYÜK ŞEF.. BU YOLDA MADENCİ ARABALARI ÇOKTUR... ŞANSIMIZ YAVER GİDERSE BİRİNE RASTLARIZ..
BURADAN, MADENCİLER YOLUNA ÇIKIP ORADAN YİNE NEHİRİN KIYILARINA İNECEĞİZ...
AZ SONRA...
BAK BİR ARABA
PEK ŞANSLI BİR BURÇTA DOĞMUŞSUN ARTIK AYAKLARIN DİNLENECEK...
DURUN!
NASIL BECERDİLER BİLMEM AMA, ONLAR EMİNİM...
ARABAYA BİNİYORLAR...

ONLARI VADİNİN SONUNDA BEKLEYELİM...
ELLER YUKARI AMİGO! DİĞER İKİ YOLCUNUN DA ARABADAN İNMELERİNİ SÖYLE...
ACIYIN ARKADAŞLAR BENİ VURMAYIN... ARABADA SADECE MAL VAR YOLCU YOK...
YOLCU YOK ÖYLE Mİ?... GÖRÜRÜZ BAKALIM, ÇEKİL AYAK ALTINDAN!
ÇEKİLİYORUM! ÇEKİLİYORUM! VALLA BİLLA ÇEKİ-LİYORUM...
BAKALIM BU ONLARI İNDİRECEK Mİ?
HAM!

?!
CUERVO, BİRAZ GEÇTE OLSA SANA İKİ NASİHATIM VAR... BİR KERE BİRİNİ YUKARIDAN GÖZETLERKEN AŞAĞI FAZLA EĞİLME!...
İKİNCİSİ DİNAMİT TAŞIYAN BİR ARABAYA YAKINDAN ATEŞ ETME..
ŞİMDİ NE YAPACAĞIM SENYOR? HEM KATIRI HEM ARABAYI HEM DE YÜKÜ KAYBETTİM...
HEPSİNİ EL CUERVO'NUN HESABINA YAZ... BAŞINA KONAN ÖDÜL ZARARINI KARŞILAR.. ÜSTELİK ÜSTÜNE PARA DA KALIR...
ATINI DA AL.. DİĞERLERİNİ BİZ ALACAĞIZ!
SAN JUANITO'DA....
BOZ AYI ALTIN PARÇACIKLARINI ALMAN İÇİN ISRAR EDİYOR... ATINI DA KAYBETTİN!
PARAYA PEK RAĞBET ETMEM BÜYÜK ŞEF... AMA CEBİNDE FAZLA AĞIRLIK YAPIYORLARSA BİRAZINI DÖNÜŞTE SAMMY'E BIRAK O DA YENİ BİR SAL YAPTI!
BU ÇAKIL TAŞLARINI DA ÖYLE ORTALIKTA GÖSTERME YİNE BAŞINA BİR İŞ AÇILACAK...
ADİOS BÜYÜK ŞEF!
SON

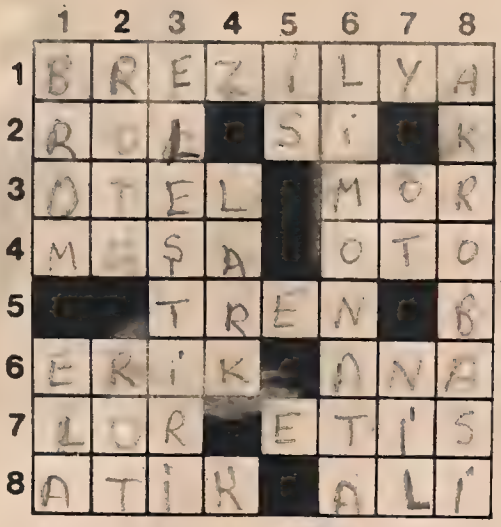

SOLDAN SAĞA: 1) Güney Amerika'da bir ülke. 2) bir işte ve özellikle bir oyunda kişilere düşen görev – Bir nota. 3) Yolcu evi – Bir renk. 4) Ateş ya da kızgın bir şeyi tutmaya yarayan alet – Araba, otomobil. 5) Bir taşıt. 6) Bir meyve – Çocuk sahibi dişi. 7) Bir çeşit tuzsuz peynir – (tersi) Belli kimseler için yapılmış binalar topluluğu. 8) Çevik, çabuk davranan – Bir erkek adı.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Pis kokulu, kırmızı renkli, zehirli bir sıvı – Bir göz rengi 2) Geminin izleyeceği yol – Motorlu taşıtlarda direksiyon ile tekerlek arasındaki bağlantıyı sağlayan demir çubuk. 3) Bir yapıtı her yönüyle inceleyip açıklayan yazı türü 4) (tersi) Hükümdar. 5) Dumanın bıraktığı leke. 6) Limon, su ve şekerden yapılan bir içecek. 7) Küçük bitki – Afrika'da bir ırmak 8) Cambazlık.

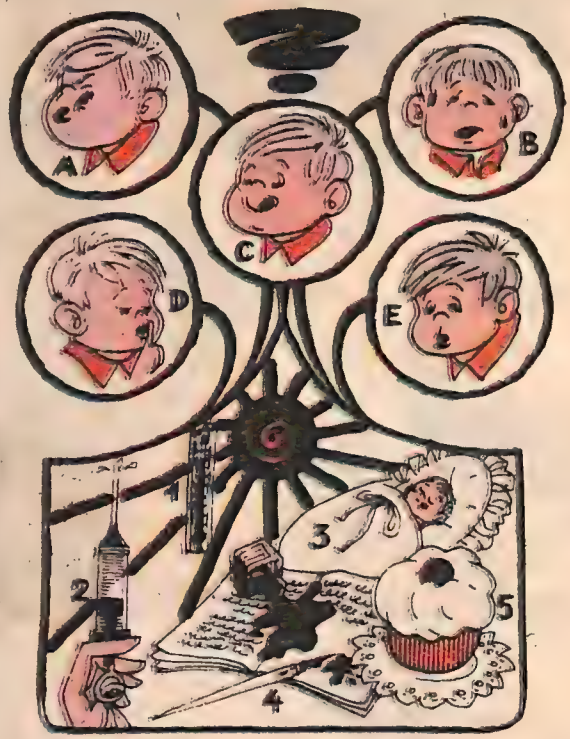

YÜZLER: Resmin yukarı bölümündeki çocukların yüzlerine bakarak aşağıdaki resimle bir bağlantı kurabilir misiniz?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

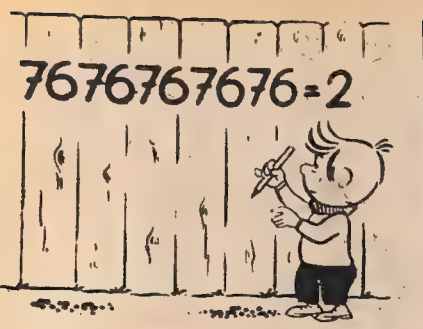

MATEMATİK

Ali arkadaşınız çok şaşkın durumda. Nasıl olur da bu kadar çok yedi ve altı, eşittir iki olur? Acaba doğru mu? Eğer, yedi ve 6'ların belirli aralarına, (—) eksi işareti konursa, bu işlem doğru oluyor. Nerelere eksi işareti koymalı ki, işlem doğru olsun?

9 KİBRİT

Dokuz kibrit çöpünden oluşan bu daireden 4 üçgen yapabilir misiniz?

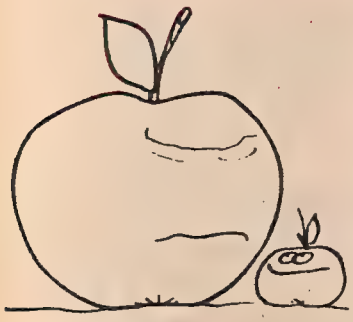

BULUN BAKALIM?

Bu resimde ressam neyin resmini çizmiş? Bulabilir misiniz?

Yanıtlar 64. sayfada

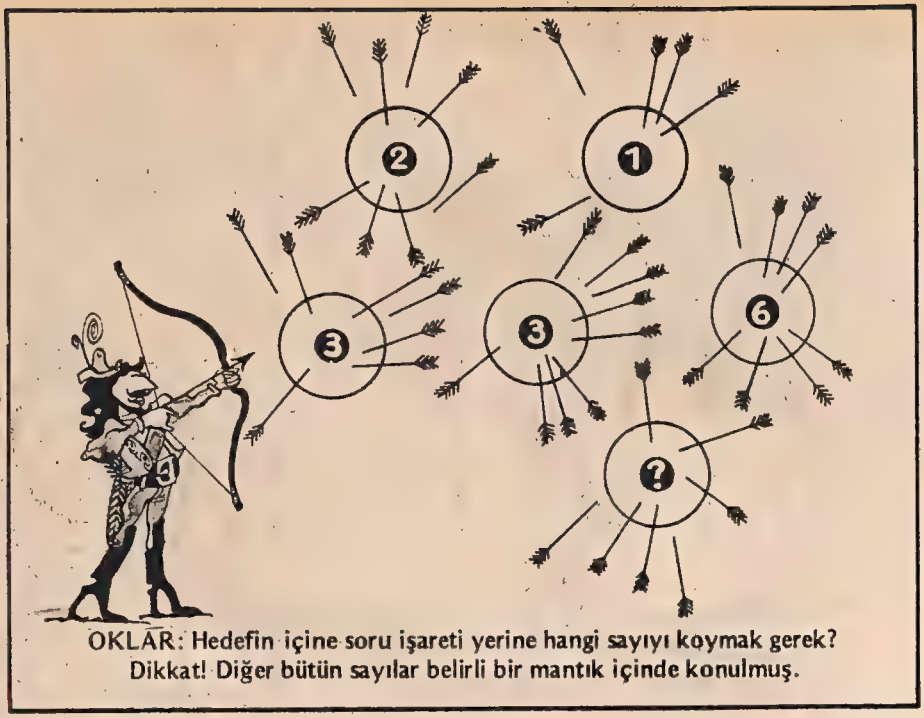

OKLAR: Hedefin içine soru işareti yerine hangi sayıyı koymak gerek? Dikkat! Diğer bütün sayılar belirli bir mantık içinde konulmuş.

Yukarıdaki numaraları sıra ile birleştirin bakalım. Ortaya ne çıkacak?

MIS TIK

İki saattir ileri emri veriyorum. Gene de geri gidiyoruz.

YANITLAR

● KARE BULMACA: Soldan sağa: 1) Brezilya. 2) Rol — Si. 3) Otel — Mor. 4) Maşa — Ota. 5) Tren. 6) Erik — Ana. 7) Lor — Etis. 8) Atik — Ali.
Yukarıdan aşağıya: 1) Brom — Ela. 2) Rota — Rot. 3) Eleştiri. 4) Lark. 5) İs. 6) Limonata 7) Ot — Nil. 8) Akrobasi.

● 8 FARK : (1) Solda, dans eden adamın kolundaki şeritler. (2) Dans eden adamın kemeri. (3) Sağdaki adamın kemer tokasının ortası. (4) Yerdeki kuşun kafasının süsü. (5) Sağdaki adamın sırtındaki süs. (6) Soldaki kadının eteğindeki çizgi. (7) Sağdaki adamın ayakkabısının çizgileri. (8) Sağdaki adamın başındaki süs.

● YÜZLER : A:1, B:1, C:5, D:3, E:4.

● MATEMATİK : 767 - 676 - 76 - 7 - 6 - 2

● 9 KİBRİT:

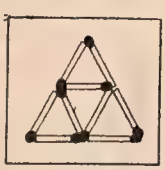

● BULUN BAKALIM: Meyvacıkla meyvanın resimini çizmiş.

● OKLAR: Her hedefin ortasındaki sayı dışta kalan okların toplamından hedefe isabet eden okların toplamı çıkarılarak elde edilmiş. Yani son sayı da 3 olacak.

● GAMZE AHISKALI: Yaşım 10. Kağıt peçete biriktiririm. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve spor yapmayı çok severim. Fenerbahçeliyim. Yazışmak istiyorum.
Adres: Büyükcamii mah. Çizmeli sok.No 16 Bafra — SAMSUN

● İLKNUR GÜNAY: Yaşım 12. Kartpostal biriktiriyorum. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi severim. Fenerbahçeliyim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: Neyzen Tevfik sok. No: 15 Pendik — İSTANBUL

● SEVGİ SÖĞÜTÇÜK: Yaşım 13. Müzik dinlerim, kitap okurum, kartpostal biriktiririm. Kız arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: Çarşı Mah. Taşlık Sok. No: 29 BODRUM

● GÜLENYA ULUÇAY: Yaşım 12. Spor yapmayı, müzik dinlemeyi severim. Galatasaraylıyım. Çeşitli konularda yazışmak istiyorum.
Adres: 258 sok. Uslu apt. Kat: 2 No: 8 ADANA

● GÜNİZ ÇULCU: Yaşım 12. Müzik dinlemeyi, dans etmeyi severim. Pul biriktiririm ve sporla uğraşırım. Galatasaraylıyım. Çeşitli konularda yazışmak istiyorum.
Adres: Vali yolu 258 sok. Mutlu apt. No: 6/2 Reşatbey — ADANA

● BULGAN SAYGIN: Yaşım 9. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı, spor yapmayı severim. Dergi arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: Geçitkale İlkokulu Sınıf: 3 Geçitkale — Magosa — KIBRIS

● MEHMET ÇULCU: Yaşım 12. Model uçak yapmayı, müzik dinlemeyi severim. Fenerbahçeliyim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
Adres: Vali yolu 258 sok. Mutlu apt. No: 6/3 Reşatbey — ADANA

● HASAN YEŞİLTAŞ: Yaşım 11. Kitap okumayı, resim yapmayı ve gezmeyi severim. Dergi okurlarıyla yazışmak istiyorum.
Adres: Hasan Çelebi mah. Tepe Çavuş sok. No: 29 Siverek — URFA

● KÜRŞAD MALKOÇ: Yaşım 15. Pul ve kartpostal biriktirip, İngilizce öğrenmeyi severim. Ayrıca amatör balıkadamım. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
Adres: Karlıtepe Akgün sok. No: 14 G.O.P. — İSTANBUL

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

UÇURTMA

Sana kuyruk taktım
Etrafa neşe saç diye
Gövdene mavi kâğıt
Göklerle bir ol diye

Arkana kalın ip
En uzunu seçtim
Çıtanı en sağlam
Tahtalardan yaptım

Şu anda özgürsün
Uçarak gidebilirsin
Dünyanın öbür ucuna
Beni anlatabilirsin

Yağmurlara ve karlara
Hatta kargalara
Çok dikkat ederek
Selâm götür uzaylılara

HAKAN GÜRKAN

BAHAR

Soğuk kara kışı
uğurladıktan sonra
Karşılaştık yine baharla
Kalın kürk giysilerin yerini
Aldı bahar yaz elbiseleri
Her yerde baharın sevinciyle
Bir kaynaşma olur içimizde
Açar ağaçlar çiçeklerini
neşeyle
Canlanır bütün tabiat bu
hareketle
Uyanır her canlı kış
uykusundan
Silkinir kurtulur üstündeki
ağırlıktan
Ekilir fideler her yerde
toprağa
Başlanır yaz için dikim
hazırlıklarına

HAKAN DENGİZ

SELAM SİZLERE

Eller uzanmış sonsuz
maviliğe
Gökten düşen yağmur
Rüzgârla uçuşan kar
Selam sizlere

Eller buğday serper toprağa
Toprağı süren saban
Sıcakta çalışan işçi
Selam sizlere

Eller evrene uzanmış
Sonsuzluk içinde dönen
dünya
Vatan toprağı ellerde
Cephede savaşan asker
Selam sizlere

M. RAGIP ÜNALAN

AĞAÇ

Önce bir tohumdun
Sonra bir filiz oldun
Yıllar geçtikçe büyüdün
Meyve vermeğe başladın

Büyüdün yeşerdin
Kocaman bir ağaç oldun
Meyvelerinle insanlara
Kan ve can verdin

METİN ÇETİN

ZONGULDAK

Kömür kokuyor hava
Sokaklar, dağlar vagon
Madenden çıkanlar
Çok mu çok yorgun

Karabük'e gelir demir
Fabrikaları işletir
Yalnız demir değil
Maden kömürü de gelir

Karadeniz bölgesinde
İlçesi vardır on tane
Hepsi ayrı güzellikte
Karabük, Bartın, Kurucaşile

SUAT KİLCİOĞLU

BİR YAŞAM

Bir zamanlar ben de
fidandım
Dallarını açmış
Bir zamanlar ben de
ağaçtım,
Gövdesi büyümüş
Bir zamanlar ben de
ağaçtım
Kuşlar dallarımda öterdi
Birden gövdeme bir balta
vuruldu
Kendimi yerde buldum,
Artık yaşamıyorum
Baltacının kurbanı oldum

EMİNE GÖÇÜK

YER YOK

Küçük çocuk arkadaşına:
— Eviniz çok dar sanırım, dedi.
— Nereden anladın? diye hayretle sordu arkadaşı.
— Köpeğinizden... Hayvancağız kuyruğunu sağa sola sallayacağına aşağı yukarı sallıyor.

DOĞAN AYKON

Ayşu Bilgin

FAS

Tahta parçalarına yazı yazanlar

Fez kentinden bir görünüm

Kırlarda çocuklar

- Devlet adı: al Mamlaka al-Maghrebia (Fas Krallığı).
- Nüfus: 16,880,000 (1974).
- Alan: 458,730 kilometre kare.
- Dil: Arapça, Berberice.
- Din: Müslüman ve Hıristiyan azınlık.
- Başkent: Rabat.
- Büyük kentler: Casablanca, Merrakech, Fes, Meknes, Tanger, Dujda, Tetouan, Kenitra, Safi.
- En yüksek dağ: Toubkal (4165 metre).
- Önemli akarsular: Oued Dra, Oued Oumer-rbia, Oued Moulouya, Sebou.
- İklim: Yarı tropikal iklim. Kıyılar ılık ve güneşli. İç kısımlar çok sıcak.
- Ürünler: Arpa, buğday, domates, üzüm, zeytin, patates, şekerkamışı.
- Para birimi: Dirham.
- Telefon sayısı: 189,000 (1975).
- Radyo sayısı: 1,600,000 (1975).
- TV sayısı: 459,700 (1975).
- Karayollarının uzunluğu: 25,414 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu: 1756 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu: Erkeklerde 49, kadınlarda 51.8 yıl.

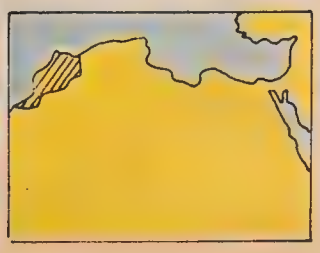

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

UZAY ÇOCUKLARI

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

UZAY ÇOCUKLARI

dergimizi 650 kuruşa almak ister misiniz?

Abone koşulları
6 aylık : 169 lira
1 yıllık : 338 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 650 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASIL ABONE OLACAKSINIZ ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

PALYAÇO
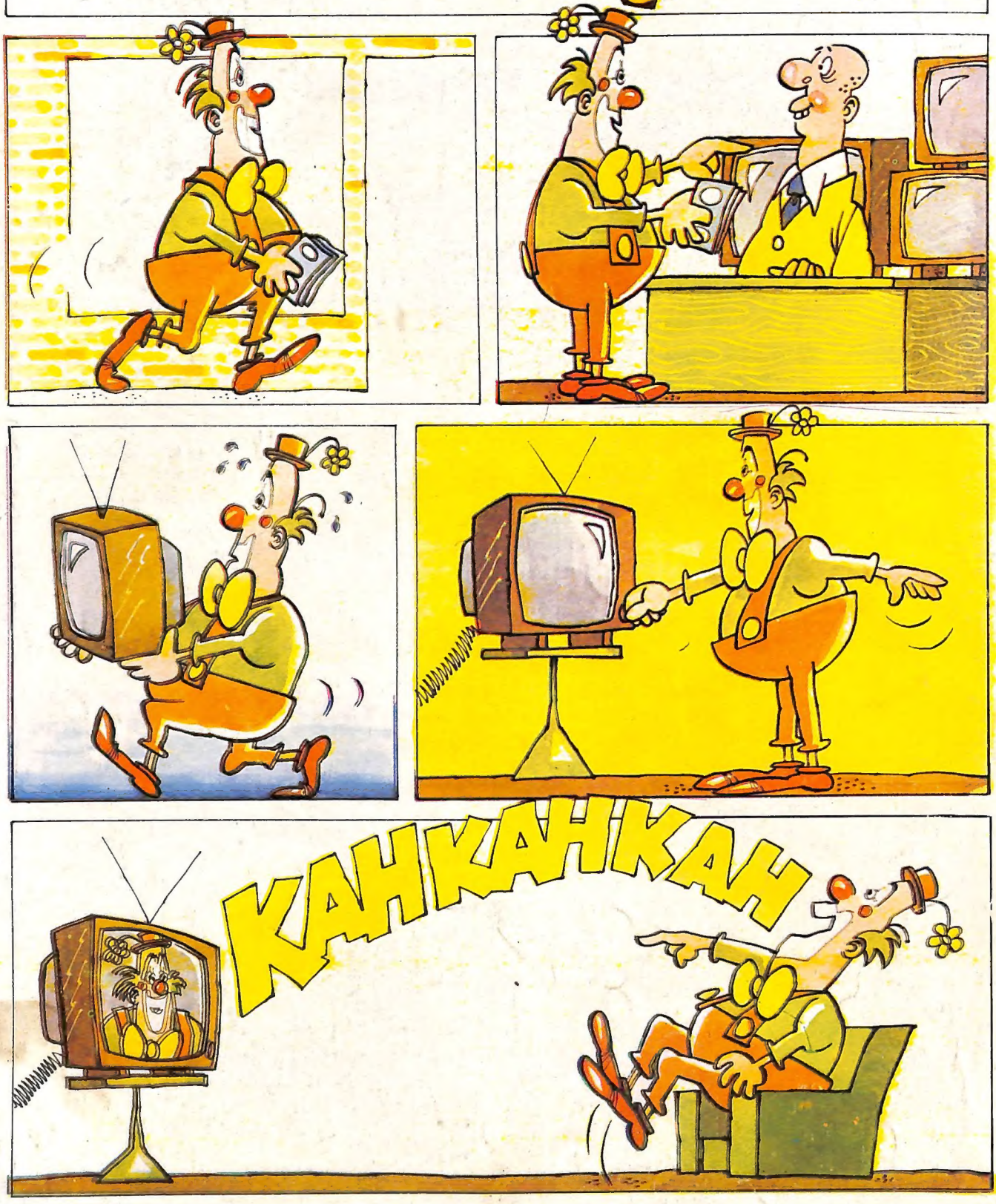
NİYAZİ YOLTAŞ